71STE JAARGANG No. 9176 DINSDAG 16 NOVEMBER

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

ANTILLEN ZWENKEN NAAR LINKS

Kolossale zetelwinst voor Arubaanse P.P.A.

Willemstad. — De verkiezingen in de Nederlandse Antillen hebben verschillende verrassingen opgeleverd. De grootste verrassing op Curaçao was het zetelverlies voor de K.V.P. De heer I. C. Debrot zal voortaan alleen zijn partij in de Staten vertegenwoordigen. De C.O.P. keerde terug en dat was tegen ve er verwachting.

De D.P. kreeg er een zetel bij en is thans even sterk in de Staten vertegenwoordigd als de N.V.P., namelijk met 5 zetels.

D.P. verovert een vijfde zetel

K.V.P. gehalveerd; Gerharts en Lampe in de Staten

Op Aruba viel de grote slag tussen de A.V.P. en de P.P.A. De partij van Henny Eman brokkelde af tot 2 zetels, terwijl de P.P.A. er niet minder dan 3 zetels bij kreeg en thans 5 vertegenwoordigers in de Staten zal hebben. De U.N.A. plukte de vruchten van de in haar gelederen teruggekeerde eendracht en wist een zetel in de wacht te slepen.

C.O.P. weet zich te handhaven

Wanneer men de gelederen, welke straks in de Staten zullen aantreden, opstelt, komt men tot een precies uitgebalanceerde 11-11 verhouding.

Aan de ene zijde D.P. (5), P.P.A. (5) en naar de verwachting is: Lampe. Aan de andere zijde de N.V.P. (5) en de A.V.P. (2), eventueel bijgestaan door K.V.P. (1), C.O.P. (1), Gerharts en U.N.A. (1). De komende dagen en weken zullen leren, welke consequenties deze verkiezingsuitslag voor de samenstelling van een regering zal meebrengen.

Op Curaçao werden op de K.V.P. in totaal 4865 geldige stemmen uitgebracht. Op de D.P. 13620; op de N.V.P. 15590; terwijl de C.O.P. 3022 stemmen op haar lijst vergaarde.

Op Bonaire behaalde L. D. Gerharts een kleine overwinning op zijn tegenstander Julio Abraham. De Bovenwinden zetten Ch. Voges aan de dijk en kozen in diens plaats de oud-landsminister van Justitie, W. F. M. Lampe.

In totaal brachten op Curaçao 37097 kiesgerechtigde burgers hun stem uit, op een totaal aantal kiesgerechtigden van 44363. Er maakten dus 7266 personen niet van hun stemrecht gebruik, of te wel 16,37%.

Op Aruba waren de stemmen als volgt verdeeld.

De P.P.A. behaalde 8412 stemmen, de A.V.P. 3822, en de U.N.A. 1749. De volgende candidaten zijn waarschijnlijk als statenlid gekozen: voor de P.P.A.: J. Yrausquin, P. Croes, J. Erasmus, J. R. L. Beaujon en J. Maduro; voor de A.V.P. Henny Eman en J. Geerman; voor de U.N.A. A. Werleman.

★★★ Eerste gevolgtrekking

De Nederlandse Antillen hebben zich gisteren uitgesproken omtrent de wijze waarop zij in de komende vier jaar bestuurd wensen te worden. Wie de stembus cijfers vluchtig beziet, komt allereerst tot de conclusie, dat de linkse elementen in de Antilliaanse politiek een zeer aanmerkelijke versterking hebben ondergaan. De Democratische partij kwam weliswaar slechts door middel van een restzetel aan haar vijfde man in de Staten en toonde daarmede toch niet die geweldige stuwkracht te bezitten welke velen daarvan verwachtten, doch het was de P.P.A. op Aruba, die het Democratisch kamp op een fenomenale wijze versterkte door van twee tot vijf zetels op te klimmen.

Daarenboven werd ex-Statenvoorzitter Voges op de Bovenwinden, zij het slechts met een klein stemmenverschil, door zijn tegenstander Lampe verslagen. Dit betekent minstens, dat de vertegenwoordiging der Bovenwindse eilanden voor de N.V.P. verloren is gegaan. Het zal echter in de praktijk gaan betekenen, dat het D.P. P.P.A.-blok nogmaals versterkt gaat worden. En dat dit blok, na deze versterking, precies de helft van het aantal Staten zetels voor zich zal opeisen. Dit alleen reeds kan verregaande consequenties met zich meebrengen zowel voor de formatie van een toekomstige regering als voor het uitbalanceren van de politieke krachten in het toekomstige moeizamen Staten werk.

Doch er is nog meer. De K.V.P, enige beginsel partij in de Nederlandse Antillen, verloor een van haar zetels, en dat nog wel waar haar leiders zo vast op het behoud dezer twee zetels gerekend hadden. Ondanks de volmoedigheid waarmede de vertegenwoordigers van deze partij zich in de Staten steeds met de moeilijkste vraagstukken geconfronteerd hebben, ondanks hun openhartig optreden tegen een regeren moe kabinet en ondanks hun „aanspreken" van het volk, kwam deze partij in de verdrukking en keerden velen van haar volgelingen haar de rug toe.

Er is een onmiskenbaar verband tussen de groei van het linkse element in de Antilliaanse samenleving en de neergang van de (Katholieke) beginsel partij. Moge de verschuiving zich dan al niet linea recta van de K.V.P. naar de D.P. voltrokken hebben, dan heeft zij toch in ieder geval via de N.V.P. plaats gevonden.

Deze verschuiving zal in de toekomst wellicht doorgaan. Doch de N.V.P. zal dan spoedig ophouden in dit proces een tussen functie in te nemen, want de uitersten zullen het midden veld beetje bij beetje gaan bezetten, tot het tenslotte geheel door de beide tegenpolen is opgelost. Wanneer dit proces zich gaat voltrekken, krijgt de beginselpartij nogmaals een kans. Want dan zal het Antilliaanse volk pas werkelijk een keuze moeten doen. Een keuze, die het thans nog enigszins kon ontwijken.

De C.O.P. heeft zich gehandhaafd en

(Vervolg op pagina 5)

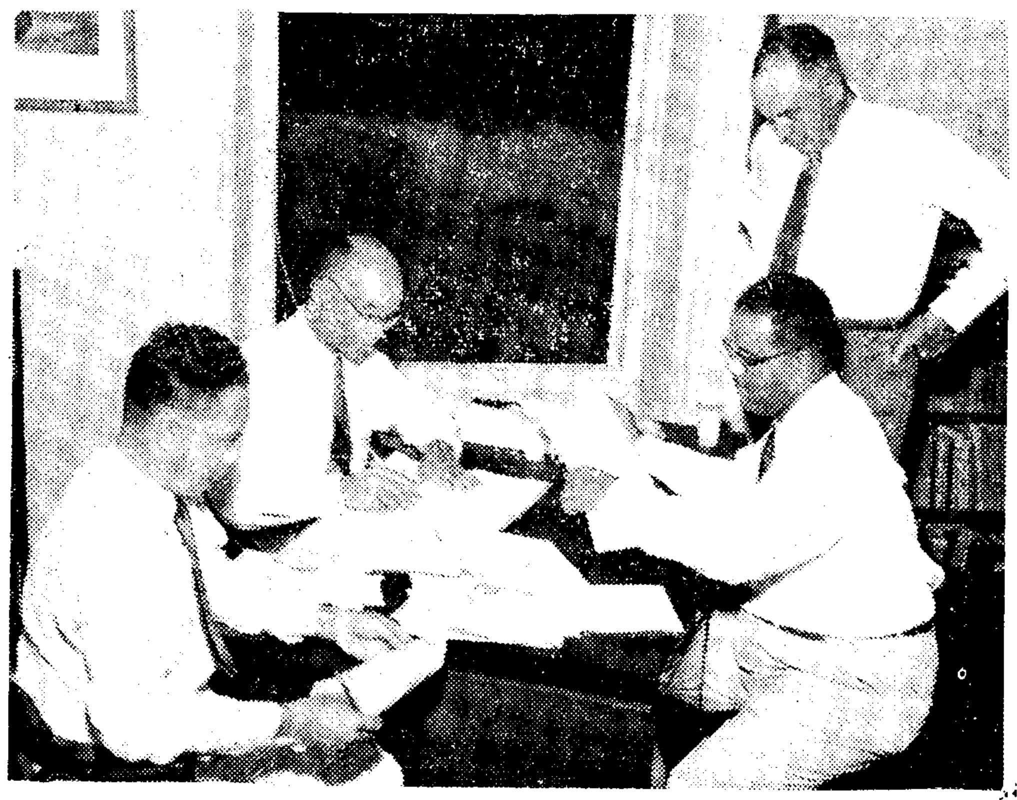
Verrassende stembuszege van Lampe

Willemstad. — Een wel zeer verrassende uitslag kwam van de Bovenwinden. Daar versloeg de oud-landsminister van Justitie, W. F. M. Lampe zijn tegenstander Ch. Voges, de ex-statenvoorzitter.

Is dit feit op zich reeds verrassend, nog verbazingwekkender is de manier waarop het nieuwe statenlid zijn overwinning bevocht. Hij behaalde namelijk op een totaal aantal uitgebrachte stemmen van 1250 slechts een meerderheid van 46 stemmen.

De verhouding was: 648 voor Lampe en 602 voor Voges.

Enkele leden van het hoofdstembureau. Van links naar rechts de heren A. L. Hollander, J. H. Sprockel, Armand de Rooy en Gezaghebber Gorsira.

Ons blad verschijnt heden vroeger dan gewoonlijk ten einde onze lezers op een vroeger tijdstip in het bezit te stellen van het verkiezingsnieuws.

Hoe de zetels verdeeld zijn

C.O.P. komt via restzetel in de Staten

D.P. sleept tweede restzetel in de wacht

Willemstad. — De stemmen zijn geteld, de kiesdeler bepaald en nauwelijks waren deze cijfers bekend of het mechanisme van het stembureau werd in werking gesteld.

Er werd gecijferd met kiesdelers en lijstkiestdeler om te bepalen resp. hoeveel zetels elke partij heeft weten te behalen en voorts op welke wijze de candidaten zijn gekozen. Reeds eerder gaven wij in een uitvoerige beschouwing weer de methode die gevolgd is om te komen tot deze voor de aan de verkiezing deelnemende partijen zo belangrijken resultaten.

Zo werden dus op Curaçao gisteren totaal 37097 geldige stemmen uitgebracht. Daar Curaçao 12 zetels te verdelen heeft is de kiesdeler derhalve 37097:12 is 3091 5/12.

Beschouwen wij thans de op de diverse partijen uitgebrachte stemmen, dan zien wij de volgende stemenverdeling:

KVP 4856.
DP 13620.
NVP 15590
COP 3022

De **KVP** krijgt dus 4865:3091 is **1** zetel.

De **DP** 13620:3091 is dus 4 zetels;

De **NVP** verkreeg derhalve 15590:3091 is dus **5** zetels en de **COP** verwierf geen enkel zetel, aangezien het totaal op de COP uitgebrachte stemmen 3022 door de kiesdeler niet benaderd wordt, de COP kreeg derhalve 0 zetels.

Na deze eerste berekening ziet de zeteltoewijzing er dus als volgt uit:

KVP 1 zetel, **DP** 4 zetels, **NVP** 5 zetels en de **COP** 0 zetels.

Er blijven derhalve nog 2 restzetels te verdelen.

Toewijzing restzetels

Om tot een verdeling van de rest zetels over te gaan dient men te werken met de zogenaamde grootste gemiddelde, dat men verkrijgt door het aantal op de lijst uitgebrachte stemmen te delen door het aantal verkregen zetels te vermeerderen met één.

De **KVP** krijgt als grootste gemiddelde 4865:(1 + 1 = 2) is **2432 1/2.**

De **DP** krijgt 13620:(4 + 1 = 5 is **2724.**

De **NVP** derhalve 15590:(5 + 1 = 6) is **2598 1/12** en de **COP** 3022:(0 + 1 = 1) is 3022

(Vervolg van pagina 5)

Curom en Hoyer verzorgen samen verkiezingsnieuws

Curom en Radio Hoyer verzorgden een gezamenlijk program van verkiezingsuitslagen, afgewisseld door opgewekte muziek. De beide omroepen zonden in drie talen, nl. in het Nederlands, het Papiamento en het Engels uit vanuit het hoofdstembureau te Pietermaai. Te kwart over 7 kwam de eerste verkiezingsuitslag door. Het was die van stemdistrict 17, Rio Canario, waar de C.O.P. 85,1% van het totaal aantal geldige stemmen behaalde, nl. 497 van de 584. De K.V.P. was tweede met 67 stemmen.

Te half 8 kwam stemdistrict no. 22, Cas Cora, Mahaai, etc. door. En daarna stemdistrict no. 12, Suffisant.

Hoe betrekkelijk thermometer-standen zijn, bewees de eerste thermometer-stand van de eerste drie districten.

De C.O.P. noteerde in totaal 778 stemmen van de 2123 uitgebrachte geldige stemmen. Dat is ruim een derde! Bij de K.V.P. lag de verhouding beter. Deze partij telde 259 stemmen.

Er is gisteravond druk naar de gecombineerde radio-uitzending geluisterd. In alle huizen stond de radio aan en er werden druk notities gemaakt en staten ingevuld. Het was duidelijk, dat de bevolking volledig meeleefde en in spanning verkeerde omtrent de uitslag van deze voor de Nederlandse Antillen zulke belangrijke verkiezingen.

Gerharts weer in de Staten

Willemstad. — Evenals op de Bovenwinden is het op Bonaire een nek-aan-nek-race geworden tussen de beide candidaten. Julio Abraham moest het loodje leggen, omdat zijn grote tegenspeler Gerharts een stemmenmeerderheid van 146 stemmen behaalde. Abraham kreeg er 1004 en Gerharts: 1150. Gerharts keert dus terug in de Staten.

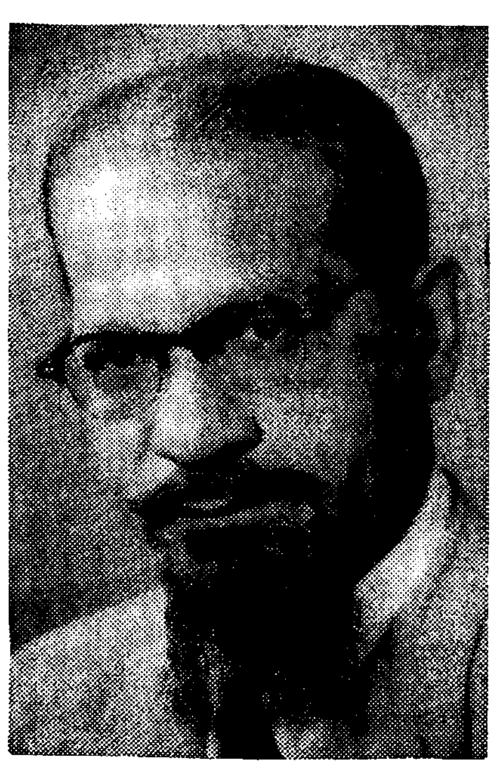
De nieuw-gekozenen voor Curacao

I. C. DEBROT

P. v.d. HOEVEN

Mr. Dr. M. F. da COSTA GOMEZ

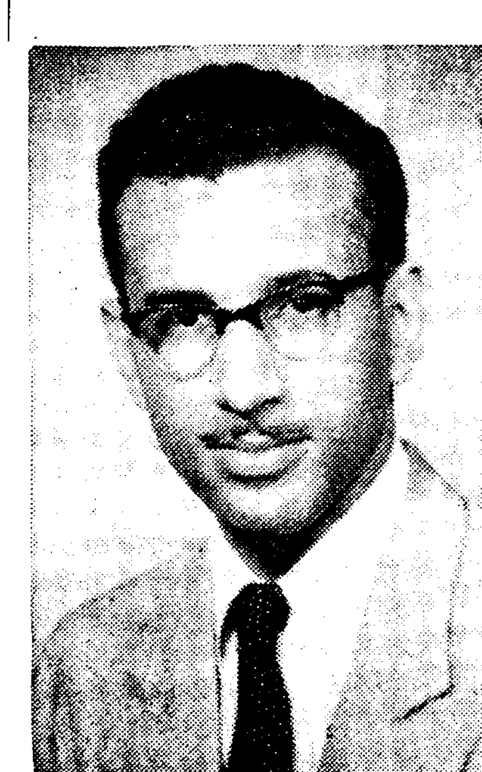
H. G. M. PIETERS-KWIERS

N. DEBROT

B. PH. ROMER

C. E. DIP

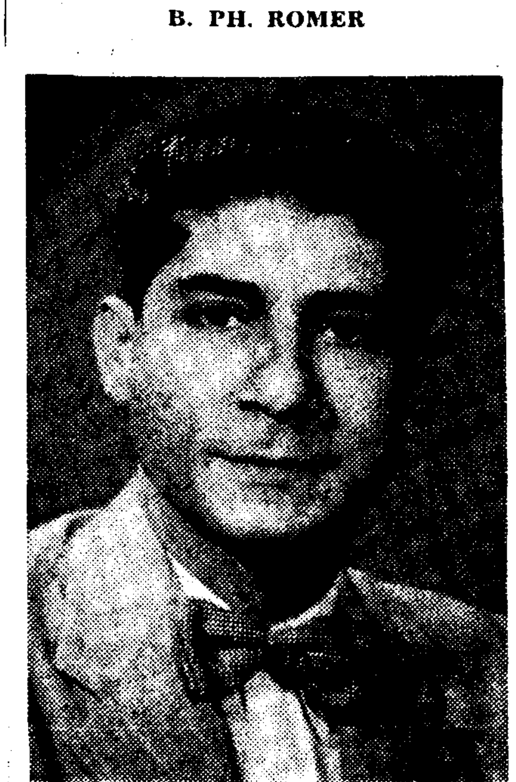
E. JONCKHEER

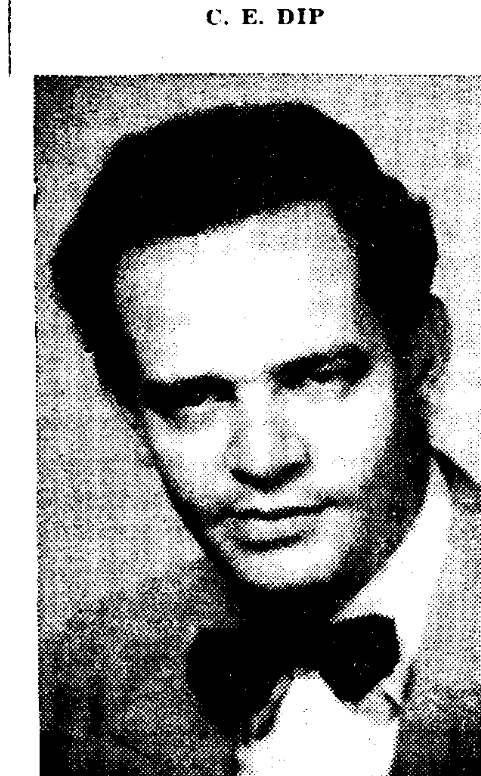
C. D. KROON

S. W. v.d. MEER

R. J. ISA

H. L. BRAAM

Hoe de stemmenregen op de Curacaose candidaten-hoofden neerkwam....

Candidaten / Stemdistricten	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50
Lijst 1 (K.V.P.)																																																		
I. C. DEBROT	111	40	20	22	62	236	80	38	42	52	65	36	60	37	66	20	42	60	48	47	22	109	[illegible]	[illegible]	103	144	60	85	83	54	75	190	37	115	178	162	164	111	134	209	21	101	155	46	115	49	63	81	79	52
B. J. MORRIS	2	—	1	—	2	—	2	—	2	1	1	—	2	1	1	—	—	1	—	2	4	2	—	2	2	13	—	2	—	1	2	4	—	2	9	5	2	3	5	1	—	1	5	2	1	1	—	2	2	2
B. M. [illegible]	—	2	2	2	2	7	5	—	—	4	1	—	2	2	—	—	—	2	2	4	—	2	2	1	1	2	2	1	2	—	—	6	1	—	2	1	4	—	1	1	—	—	2	3	—	—	—	—	—	1
E. C. J. M. v.d. LAARSCHOT	—	1	—	—	—	—	—	14	3	—	3	—	—	1	2	1	18	3	1	—	3	13	9	18	3	7	—	—	1	1	2	26	—	2	6	16	4	4	3	6	1	2	12	5	1	2	—	—	13	3
A. M. R. RIGAUD	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	1	1	2	—	2	—	1	2	—	1	—	—	—	—	—
H. M. v. DELDEN	—	—	—	—	—	—	—	2	3	—	1	4	—	3	—	3	6	15	—	—	1	2	3	2	4	—	2	—	—	3	—	6	1	2	2	—	2	3	1	2	1	—	4	4	1	3	4	5	5	2
J. L. MARTINA	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	1	1	—	1	—	—	3	2	1	3	1	—	—	1	—
R. M. [illegible]	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—
P. M. MADURO	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	7	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	1	—
P. A. MICATIA	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
E. R. GOILO	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
H. D. FELIZ	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1
M. R. W. B. BERKENVELD	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	2	1	—	—	—	—	—	—	1	2	—	2	—	—	1	—	—	—	—	1	1	1	2	—	1	—	—	—
V. R. MADURO	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	4	—	2	—	1	—	3	—
T. I. JANGA	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
E. M. ZIMMERMAN	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
M. A. T. PINEDO	1	1	—	—	1	1	—	—	—	—	2	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	1	1	2	—	1	—	—	—	1	—	1	1	—	1	—	—	—	1	—	1	1	—	—	—	—
Lijst 2 (D.P.)																																																		
E. JONCKHEER	30	44	78	49	180	78	132	6	130	150	180	150	181	190	215	101	9	164	268	239	107	137	186	300	216	215	134	141	134	298	216	250	285	231	306	291	280	322	346	327	484	244	294	255	308	251	296	284	346	421
C. D. KROON	2	4	2	3	5	4	11	1	3	5	4	12	4	6	3	4	—	11	6	5	6	7	4	14	8	11	6	2	—	5	6	8	8	4	7	10	12	6	5	15	17	4	19	9	11	11	10	13	5	10
S. W. v.d. MEER	—	1	—	—	—	—	—	2	—	1	—	—	—	2	—	1	—	2	—	1	4	2	2	6	1	—	—	1	—	—	—	1	—	—	—	3	3	1	1	—	2	1	1	1	1	—	—	—	4	—
R. J. ISA	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	2	1	—	1	—	—	1	—	—	1	3	—	1	—	1	1	—	—	—	1	3	—	—	—	1	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	2	1	—	2
C. H. W. HUECK	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	2	3	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
H. L. BRAAM	1	—	—	—	3	7	17	2	8	26	27	306	47	60	44	3	6	83	4	29	76	46	13	59	10	9	4	11	11	45	106	57	58	61	62	38	67	103	72	33	29	38	53	16	50	12	48	70	34	89
L. C. v.d. LINDE—HELMUND	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—	2	—	1	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	2	1	1	—	—	—	1	3	—	—	—	1	1	1	—	—	—
J. R. B. ROSARIO	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—
F. J. PIJPERS	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	—
O. R. A. BEAUJON	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	3	—	2	—	—	—	1	—	—	2	—	1	—	—	—	1	—	2	—	—	2	—	2	—	—	—	1	—
J. A. Q. BIKKER	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
R. M. MARTINES	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	3	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—
J. G. PEREZ	8	—	—	—	—	—	—	—	7	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
J. OENES	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	2	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	4	—	—	—	—	—	—
M. A. MARGARETHA	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—
H. I. LOPES	—	—	—	—	—	—	—	—	1	2	3	7	5	7	2	2	—	8	—	—	3	1	—	6	3	5	2	—	8	3	—	2	2	6	2	—	—	1	5	—	37	8	7	31	33	87	44	23	14	40
P. H. MAAL	—	—	1	2	—	1	1	—	—	3	1	—	—	1	—	—	—	1	—	—	1	1	—	2	1	4	—	1	—	3	1	—	1	—	2	2	—	—	1	—	—	—	—	1	—	2	4	1	2	1
Lijst 3 (N.V.P.)																																																		
M. F. DA COSTA GOMEZ	437	613	707	353	302	107	393	1	596	320	409	180	415	470	350	15	4	263	476	499	157	76	119	262	354	435	594	623	666	257	258	274	227	176	218	210	225	195	169	215	145	221	212	215	258	271	188	269	219	221
H. G. M. PIETERS-KWIERS	—	—	2	—	1	—	2	—	2	2	4	—	3	2	3	—	—	4	1	1	2	1	—	—	2	4	1	4	3	6	—	2	1	2	1	1	1	4	1	1	—	—	1	1	—	2	—	3	—	3
N. DEBROT	1	3	1	4	6	—	—	—	1	2	6	1	4	2	2	1	1	3	3	5	2	1	2	2	6	3	—	5	2	1	—	1	2	1	—	4	2	4	1	1	2	1	1	2	2	2	—	1	2	2
B. PH. ROMER	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	2	1	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1	—	1	—	—	—	—	—	1	—	1	—	—	1	—	1	1	2	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—
C. E. DIF	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1	1	—	—	1	—	—	—	2	—	—	1	—	—	—	—	2	1	—	—	1	1	—	1	1	2	—	1	—	2	1	1	1	1	—	—	—
A. A. LIEDER	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	1	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	6	—	—	1	2	—	—	—
C. E. W. VOGES	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	5	6	—	1	—	—	—	10	—	2	—	—	2	1	2	—	—	—	3	5	—	—	—	2	2	—	3	—	3	1	1	12	5	9	6	23	15	4	4	8
J. ELEONORA	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1	—	—	—	—	—
C. E. CATHALINA	—	1	1	2	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	1	1	1	—	—	1	—	—	—	1	—	—	1	—	—	1	—	—	2	—	4
S. D. ABBAD	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
J. M. F. PIETERS	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—
E. DIAZ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
J. A. SCHOOP	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	2	2	1	—	—	—	—	1	—	—	1	—	—	—	—	—
P. N. A. NEUMAN	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
A. P. LOEWENTHAL	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	1	—	—	4	2	—	1	—	2	—	2	1
E. A. V. JESURUN	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	1	—	—	—	2	—	1	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	1	—	1	—	1	—	1	—	1	—	1	1	1	—	3	1
H. M. HENRIQUEZ	6	3	2	—	1	1	1	—	4	3	8	1	2	1	4	—	—	3	6	5	2	—	1	1	5	1	3	4	6	—	2	—	—	—	—	1	1	—	1	—	—	3	—	3	—	2	—	1	2	1
Lijst 4 (C.O.P.)																																																		
P. v.d. HOEVEN	3	1	2	2	6	18	3	413	53	13	13	4	17	28	10	167	458	90	15	29	57	208	155	99	57	24	2	6	6	11	10	51	14	97	2	27	26	30	17	12	3	39	68	77	39	14	3	11	72	26
N. MENDEZ CHUMACEIRO	1	—	—	—	—	—	2	12	5	—	—	1	—	—	—	8	14	3	—	—	4	43	18	2	—	2	—	—	—	1	—	—	4	4	—	1	—	—	1	—	—	26	20	6	18	1	1	—	4	—
W. MEYER	—	1	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5	2	—	—	—	1	1	—	—	1	—	—	—	—	—	1	—	1	—	2	—	2	—	—	—	—	—	3	—	—	—	—	—	—
PH. J. EVERTSZ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
J. G. VAN GELDER	—	—	—	—	—	—	—	6	—	—	—	—	—	—	—	3	4	4	1	—	—	—	2	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	3	—
A. N. TH. VAN MEETEREN	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10	5	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	1	—	—	—	—	—	—	—
C. v.d. MARK	—	—	—	—	—	4	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	3	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—
E. J. v. ROMONDT	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	1	—
L. J. BRAUMULLER	—	—	—	—	—	—	—	11	—	—	—	—	—	—	—	2	5	1	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
E. R. LANSBERG	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	2	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	5	4	3	1	—	—	—	—	—
E. J. RUIZ	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
CH. W. WIX	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	1	—
A. J. v. ROMONDT	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	1	—	1	2	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	1	2	—
C. M. HEIDENREICH	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	2	—	—	—	—	2	2	—	1	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

Verrassende ontwikkeling in de Nederlandse voetbal-oorlog

Deelneming aan Olympiade te Melbourne veroorzaakt moeilijkheden

„Nergens slaapt men beter dan op een Zesdaagse"

Wielrenners schijnen toch wel van bijzondere makelij te zijn. Zo heel verwonderlijk is dat trouwens ook weer niet, want de meesten leven op zeer natuurlijke wijze. Hun sport vergt een harde training en men kan zeggen, dat zij vrijwel de gehele dag in het zadel zitten, bij mooi en lelijk weer. Zij eten ergens hun boterham op en trekken er dan weer op uit om, zoals dat heet, de nodige kilometers in de benen te krijgen. Ook de baanrenners doen dit en na die training gaan zij vroeg naar bed, mits er geen wedstrijden zijn in een of andere sporthal.

Wielrenners vormen eigenlijk een tegenspraak van veel, dat in de sport als een axioma geldt. Zij rijden, als het even kan en zij maar genoeg hebben, het gehele jaar door en zij moeten toch maar zorgen, dat steeds de vorm er is, omdat daarvan hun waarde voor de baandirecteuren afhankelijk is. In de voetbalwereld roept men om een gesloten seizoen met als motief, dat de voetballer rust nodig heeft en „honger naar de bal moet zien te krijgen" in een periode van rust en ontspanning. Toch speelt die voetballer maar één wedstrijd per week en traint hij slechts twee of drie avonden, terwijl bovendien zijn inspanning, per week gerekend, in de verste verte niet kan worden vergeleken met hetgeen een wielrenner op de weg of op de baan moet presteren.

Twee voetbalwedstrijden op twee achtereenvolgende dagen geldt voor een speler bijna iets als onmenselijks, maar de wielrenner rijdt bijvoorbeeld Zaterdagavond een wedstrijd over 100 kilometer te Antwerpen, springt zo tegen middernacht in zijn auto, raast de gehele dag door België, Frankrijk en Zwitserland en verschijnt Zondagmiddag weer vrolijk aan de start te Zurich of zelfs Milaan. Voor afstanden van 500 tot 600 kilometer draaien zij hun hand niet om en omdat zij snelheid gewend zijn, en eigenlijk altijd in snelheid leven, trappen zij doorgaans het gaspedaal van hun auto flink diep in. En toch gebeuren er geen ongelukken!

Maar zelfs een wielrenner kan wel eens te veel van zichzelf vergen. De bijna veertigjarige Arie van Vliet ondervond zulks dezer dagen. Hij heeft als sprinter een flink kapitaal bijeen gefietst en zou zijn verdere leven rustig thuis kunnen doorbrengen, zo hij dat wilde. Maar zo lang de baandirecteuren hem contracten geven, zo lang blijft hij ook rijden en het kan Van Vliet weinig schelen, wat hij voor zo'n contract moet doen. Op de sprintwedstrijden is het publiek uitgekeken, omdat het kringetje van sprinters veel te klein is, maar zo'n sprinter kan in een Zesdaagse voor het nodige vertier zorgen. Daarom rijdt Van Vliet elke winter enkele Zesdaagsen en het merkwaardige is wel, dat zijn sprint er scherper door wordt en hij zich na zo'n winterseizoen in de zomer veel beter voelt, dan wanneer hij het in de winter rustig-aan heeft gedaan. Toch lijkt een Zesdaagse in de sporttempels, waar men de rook kan snijden, strijdig met de leefregels voor de wielrenner, maar knapen als Schulte en Peters trekken van de ene Zesdaagse naar de andere en het tekort aan slaap schijnt hen niet te deren. Maar is van Schulte niet de uitspraak: nergens slaap je beter dan in een Zesdaagse! Waarmede hij bedoelde, dat die paar uren per dag in een Zesdaagse het lichaam meer rust geven dan de normale slaap thuis, waar de mens door allerlei andere dingen wordt afgeleid en er bewust of onbewust in zijn slaap mee bezig blijft.

Hoe het echter ook zij, van Vliet overdreef dezer dagen wel een beetje, toen hij na de Zesdaagse van Dortmund in zijn auto stapte, zonder eerst eens flink te hebben geslapen en in één ruk naar Aarhus in Denemarken wilde, waar men op hem rekende voor een.... Zesdaagse! Hij had 700 kilometer alleen gereden met zijn auto, toen hij ergens in Denemarken achter het stuur in slaap viel. Maar wielrenners schijnen een voortreffelijke schutsengel te hebben, want Van Vliet overkwam verder niets. Zijn auto reed in een greppel en daar vond men ook de ex-wereldkampioen, in een diepe slaap. En ongekwetst.

Twee maal per week voetbal?

De vredesvoorwaarden voor de voetbaloorlog zijn nog sneller gekomen dan wij, en vele met ons, verwachtten. De besturen van de twee partijen zijn het eens geworden, en nu is er alleen nog de sanctie van de leden nodig om de vrede definitief te bezegelen. En al moge er dan links en rechts heftig worden gesputterd, uiteindelijk blijft die leden weinig anders over dan ja te zeggen en de nodige offers te brengen.

De belangrijkste punten van de overeenkomst zijn wel, dat de NBVB wordt opgeheven en dat de clubs van deze bond worden opgenomen in de competitie van de KNVB. Dat brengt met zich mee, dat er een geheel nieuwe competitie moet worden gevormd op zeer korte termijn. Enkele clubs van de NBVB zullen onderling een fusie aangaan, zelfs bestaat de mogelijkheid, dat in Limburg een paar eersteklassers van de KNVB met één of meer clubs van de NBVB een nieuwe vereniging zullen vormen en men rekent er op, dat aldus per 1 December a.s. de KNVB zal beschikken over 56 eersteklassers, die in vier afdelingen van veertien clubs zullen worden verdeeld. Door de huidige competitie zal een streep worden gehaald en men begint vrolijk opnieuw. De belangen van de clubs van de NBVB, die tweejarige contracten hebben met hun spelers, zullen in de KNVB worden behartigd door een afgevaardigde, die zitting krijgt in het bondsbestuur.

Er zijn natuurlijk nog meer details, maar dit is toch wel het voornaamste. Aan het einde van het seizoen 54-55 worden er twee hoofdklassen gevormd van elk achttien clubs en aan het einde van het seizoen 55-56 komt dan eindelijk de hoofdklasse van zestien verenigingen. Dat alles zal er wel toe leiden, dat er in het komende voorjaar, en ook in het daaropvolgende seizoen,

Nederlandse Sportbrief

niet alleen op Zondagen, maar ook op Woensdagavonden zal worden gespeeld. Dat kan niet anders, als een club 26 wedstrijden te spelen krijgt en toch in elk geval eind Juni klaar moet zijn, en die noodzaak wordt nog groter bij de 34 wedstrijden van het volgende jaar. Men moet immers ook rekening houden met ten minste vier interlandwedstrijden en voorts met zeker vier Zondagen per seizoen, waarop door het slechte weer voetbal onmogelijk is.

De voornaamste moeilijkheid om de leden van de KNVB ertoe over te halen hun toestemming tot een accoord te geven is, dat tot nu toe elke club, die zich als nieuw lid aanmeldt bij de KNVB, in de derde klas van een onderafdeling moest beginnen en in het gunstigste geval pas na zes jaren de eerste klasse van de KNVB kon bereiken. En nu komen die clubs van de NBVB met spelers, die zijn weggehaald bij de KNVB-clubs, en die clubs worden maar meteen eersteklasser! Dat is iets, dat de meeste leden van de KNVB niet kunnen verwerken en als een grove onbillijkheid beschouwen. Hetgeen het in feite trouwens ook is. Maar elke oplossing vraagt offers en is onbillijk jegens de een of de ander, en toch is iedereen er in zijn hart wel van overtuigd, dat er een oplossing moet komen.

Magere Olympische ploeg

Grote gebeurtenissen werpen hun schaduw vooruit. Pas over twee jaren, in December 1956, worden te Melbourne de Olympische Spelen gehouden, maar het komende jaar dient, zoals te doen gebruikelijk, als voorbereiding op die Spelen en het is dus niet vreemd, dat men zich zo langzamerhand in sportkringen daarop gaat oriënteren.

Van vaste, omlijnde plannen is nog bij geen enkele bond sprake en zo die plannen er komen, dan zal het toch zijn bij slechts enkele bonden. Want als men nagaat, dat de gehele Nederlandse afvaardiging uit maximaal 53 personen zal bestaan, dan is het niet zo heel moeilijk zo ongeveer vast te stellen, wie daartoe zullen behoren. Het Nederlandse hockey-elftal zal wel gaan, en dat betekent reeds een groep van zeker twintig man. Vermoedelijk komt ook het polo-zevental in aanmerking en dat wordt dan ook een man of twaalf. Er blijft dan, als men van die 53 de nodige officials aftrekt (een totaal van tien?), niet zo heel veel speling meer over. De Zwembond zal wel een paar zwemsters leveren, de Zeilbond wellicht een vertegenwoordiger, de Roeibond een ploeg, de Kanoband een ploeg, de Boksbond een man, de Wielren Unie een man of een ploeg voor de wegwedstrijd. Maar dan wordt het al dringen en moet er al een keuze worden gedaan!

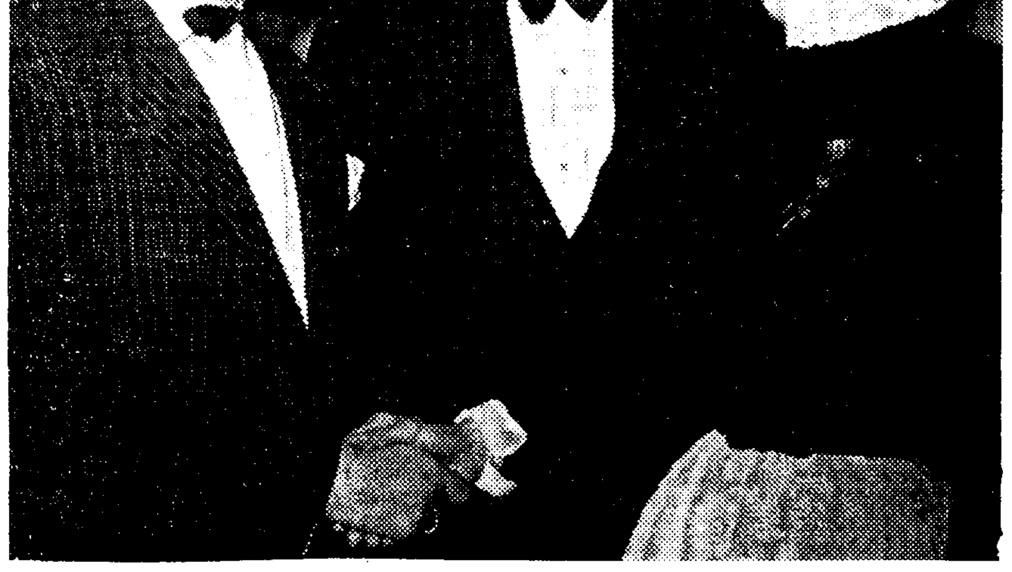
Andere bonden komen echter beslist niet in aanmerking en dus zijn er slechts weinig bonden, die met de Olympische problemen te kampen krijgen. Blijft Puck Bouwer lopen, dan moet nog met haar rekening worden gehouden, maar dat is dan ook wel het uiterste.

Doordat die Spelen te Melbourne zo laat in het jaar worden gehouden, zijn de problemen van wel zeer bijzondere aard. Behalve voor de boksers eindigt het seizoen voor de Nederlandse sportbeoefenaar toch ongeveer eind September. Hij begint vroeg te trainen, bereikt omstreeks Augustus zijn hoogtepunt en dan komt er weer een dalende lijn. Maar in 1956 mag de topvorm er pas zijn begin December en dat betekent: veel later beginnen met trainen. Het betekent ook: uiterlijk eind October Nederland verlaten en naar warmeres treken gaan, het liefst in dit geval Melbourne!

Het betekent eveneens, dat de bonden, die eventueel in aanmerking komen, met dat alles rekening zullen moeten houden en dat de keuze niet zal kunnen wachten tot bijvoorbeeld April of Mei, maar dat reeds in Januari 1956 de candidaten voor deelneming aan de Spelen moeten worden aangewezen en dat deze een geheel andere training zullen moeten volgen dan degenen, die niet in aanmerking komen. Het komt er op neer, dat de cracks pas laat in het seizoen aan wedstrijden in Nederland zullen kunnen deelnemen en dat er dus weinig vergelijkingsmogelijkheden zullen zijn om tot de definitieve keuze te kunnen komen.

Wat hebben de Amerikanen, die naar Californië, en de Russen, die naar de Krim kunnen gaan, het dan toch veel gemakkelijker dan de West-Europese landen!

B. M. Schilperoor

In het Scala-theater te 's-Gravenhage wenste Toon Hermans Audrey Hepburn geluk met de onderscheiding welke zij voor haar werk ten bate van de Bond van Nederlandse Militaire Oorlogsslachtoffers had gekregen. In het midden de voorzitter van de B.N.M.O., de Heer van Ommen Kloeke, die haar even te voren het gouden bondskruis op de borst had gespeld.

San Antonio. — Eindelijk hadden de buren er genoeg van. Ze hadden al weken lang een ergerlijk lawaai gehoord bij Julius Garvias, alsof er een hele machinefabriek tegelijk in werking was. De politie stelde een onderzoek in en vond Julius in, neen, diep onder zijn keuken. Negen meter diep was de schacht al, waaruit hij met een soort baggermachientje steeds maar aarde naar boven schepte. „Ik had zo maar een idee, dat ik vlak boven een goudader woonde," was zijn verweer.

Bij het verlaten van de Dierentuin in den Haag kon een van de altijd en overal aanwezige filmfans haar enthousiasme niet meer bedwingen; met een luide kreet vloog zij Audrey, die in Nederland optrad ten bate van de oorlogsslachtoffers, om de hals. Mel Ferrer kon dit — gezien zijn reactie — niet bijzonder op prijs stellen, zijn echtgenote overigens ook niet.....

Het hotel ruikt......

Amerikaanse zanger kan niet buiten spaghetti

New York. — De Amerikaanse zanger Al Martino trekt door de wereld met een grote verzameling potten en pannen bij zich. Op al zijn hotelkamers kookt hij namelijk spaghetti. „Zonder spaghetti kan ik niet zingen," zegt hij, maar de kruidige saus, die hij daarbij bereidt, is voor de directie van het Grand Hotel in Leicester aanleiding geweest Martino te verzoeken ergens anders zijn heil te zoeken. „Het hele hotel ruikt ernaar," zei de directeur. Martino, die op het ogenblik een tournée van zes maanden door Engeland maakt, is niet van plan wijziging te brengen in zijn menu. „Desnoods neem ik mijn intrek in een tent," zegt hij, „als ik er maar een vuurtje kan stoken voor mijn spaghetti.

Al Martino trekt met keukenuitzet door de wereld

„In de meeste hotels heeft men er geen bezwaar tegen gehad, dat ik op mijn kamer kookte," aldus Martino, „maar in Grand Hotel en in nog een paar andere hotels hebben ze erover geklaagd. Ik geloof dat ze daar alles, wat niet naar roastbeef en Yorkshire pudding ruikt, als gevaarlijk voedsel beschouwen."

Martino was metselaar, voordat hij door zijn vertolking van de Song „Here is my heart" een grote naam kreeg dank zij de gramofoonplaat. Zijn eetlust is nog steeds even vervaarlijk als destijds, toen hij nog metselde.

„Ik kan mijn honger het beste verdrijven," zegt hij, „met spaghetti en vooral door spaghetti die overgoten is met een saus, die het geheim is van onze familie."

„Ik ben bang dat men in een van die hotels aan de Zuidkust mij als een excentriekeling is gaan beschouwen," vertelde hij. „Ik had de zanger Guy Mitchell te gast en midden onder het klaar maken van de spaghetti was ik plotseling het recept voor de saus glad vergeten.

Natuurlijk heb ik toen even mijn familie in Philadelphia opgebeld en hun gevraagd mijn geheugen wat op te frissen. De Engelsen vonden dit een hee vreemde geld-weggooierij.

Maar ik bekijk het zo: een goed maaltje Spaghetti a la Martino is al tijd wel 50 dollar waard."

Piccioni en Montagna voorlopig vrij?

Rome. — De advocaten van Piero Piccioni en Bartholomeo Montagna hebben de autoriteiten verzocht beide mannen voorlopig in vrijheid te stellen omdat er geen enkele reden zou bestaan om hen nog langer vast te houden. Piccioni en Montagna zijn betrokken bij het schandaal rond de geheimzinnige dood van het meisje Wilma Montesi. Piero Piccioni schijnt lichamelijk en geestelijk ernstig te hebben geleden onder zijn gevangenschap.

SPORTIEF PLAKBOEK

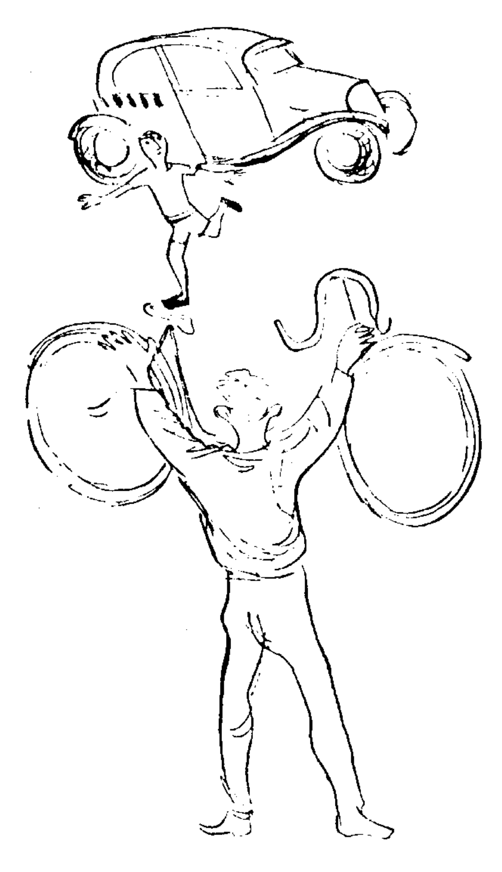
Reis met hindernissen van soldaat-wielrenner — Geen rechtsbuiten, geen geld — Afscheid van een kampioene — Het gewicht in de sport

Jacques Anquetil, de jonge, veelbelovende Franse wielrenner, schijnt voortdurend hinder te ondervinden van het feit, dat hij in militaire dienst is. Wij hebben U enkele weken geleden al eens verteld, dat hij op weg naar Brussel is tegengehouden bij de grens en nu heeft het er al weer donker uitgezien voor de Fransman. Hij zou namelijk deelnemen aan de Grote Prijs van Lugano, een wedstrijd tegen het horloge. Anquetil was in deze wedstrijd, zijn specialiteit, natuurlijk de grote favoriet. Hij moest het publiek naar het parcours trekken.

Anquetil had al maanden geleden beloofd aan de wedstrijd te zullen deelnemen. Vooral de heer Vanini was daar dolgelukkig mee. Ge moet namelijk weten dat deze wedstrijd door de heer Vanini wordt georganiseerd, dat hij grote sommen gelds uitgeeft voor de organisatie, de deelnemers een rijk gevulde geldbuidel overhandigt, maar uiteindelijk dit alles slechts doet om de voorraad in zijn eigen brandkast op een redelijk peil te houden. Wilde dat allemaal gelukken dan moest Anquetil van de partij zijn. Hij immers heeft zowel Koblet als Bobet verslagen, hij is de temporijder van de toekomst en iedereen wil zulk een jongeman natuurlijk zelf zien.

Het heeft er somber uitgezien voor de heer Vanini. Zaterdagmorgen had Anquetil nog steeds geen vergunning van zijn commandant om aan de wedstrijd in Lugano deel te nemen. Ver na het middaguur eerst kreeg de jonge Fransman een speciale vergunning om naar het buitenland te gaan. Hij was toen in de kazerne in Rouen. Hoe kon hij de volgende dag nog tijdig in Lugano zijn? Maar ook daar was een oplossing voor. Hij zou met een speciaal gecharterd vliegtuig naar Genève vliegen en vandaar per auto doorreizen naar Lugano. Maar het was bijzonder slecht weer die dag. Het vliegtuig kon niet verder en moest ongeveer 140 kilometer van Parijs een noodlanding maken. Met een taxi haastte Anquetil zich naar Parijs, stapte daar in de nachttrein naar Turijn en vanuit Turijn ging het per auto weer verder, naar Lugano. En dat alles heeft de jonge Franse wielrenner niet kunnen beletten om een duidelijke overwinning te behalen in de Grote Prijs van Lugano.

Met Harry Parkes, een van de spelers van Aston Villa, is de zaak nog pijnlijker. Hij heeft al van alles geprobeerd om wat sterker te worden, maar het gaat doodeenvoudig niet. Hij voelt zich zelfs niet meer in staat om een voetbalwedstrijd volledig uit te spelen en heeft daarom zijn clubbestuurders verzocht hem van zijn verplichtingen te ontslaan. Hij zal zich dan geheel aan zijn zaak — een in sportartikelen — gaan wijden.

Van de tennissport naar de paarden

Het ziet er naar uit, dat Maureen Connolly binnenkort niet meer op de grote internationale tournooien zal verschijnen. Dit heeft, zo U dit mocht veronderstellen, niets te maken met het feit, dat zij kort geleden het slachtoffer is geworden van een verkeersongeval, waardoor zij geruime tijd niet heeft kunnen spelen. Er is een andere, veel gewichtiger reden, die de onverslaanbare Amerikaanse tennisster, twintig jaar oud nu, niet meer op tournooien als die van Wimbledon zal brengen. Maureen Connolly heeft namelijk aangekondigd, dat zij in Februari gaat trouwen. De gelukkige echtgenoot zal Norman Brinker zijn, een van Amerika's beste athleten. Zij gaan dan samen naar Californië om zich geheel te wijden aan de paardendressuur. Intussen doen de officials van de Amerikaanse tennisbond verwoede pogingen om Maureen Connolly tot andere gedachten te brengen, tenminste wat het aangekondigde afscheid van de tennisbanen betreft. Zij komen momenteel met de meest verlokkelijke aanbiedingen aandragen, maar hebben tot dusverre nog steeds bot gevangen.

Insubordinatie

In de militaire dienst kan men meer wonderlijke dingen meemaken. Zo heeft een Brits soldaat, Alexander Williams is zijn naam, zich beklaagd dat hij tien dagen geen soldij heeft gehad. Dat is natuurlijk niets ongewoons, maar wel, dat dit is gebeurd, omdat de jongeman, die in Korea is, geweigerd heeft rechtsbuiten te spelen in een wedstrijd tussen twee militaire ploegen. Williams vond, dat hij in zijn recht stond. Men had hem oorspronkelijk als rechtsbinnen opgesteld, maar plotseling was er een officier op hem afgekomen, die hem vertelde, dat hij rechtsbuiten moest spelen. Williams weigerde dit. Hij houdt er niet van rechtsbuiten te spelen. Dat heeft hem tien dagen soldij gekost. In Schotland is men hierover bijzonder slecht te spreken. Een lid van het Lagerhuis heeft zich over deze aangelegenheid gewend tot de minister van Oorlog.

Lichaamsgewicht

Als men een goed voetballer wil zijn, moet men kennelijk aan heel wat eisen voldoen. Dan komt het er niet alleen op aan, of ge in staat bent hard tegen een bal te schoppen en meer van deze voor de hand liggende zaken. Ook het lichaamsgewicht spreekt een woordje mee. Zo heeft John Mc Phail, spelend voor Celtic in Glasgow, een Schots international, van zijn clubbestuurderen te horen gekregen, dat hij slechts zus en zoveel pond mag wegen, wil hij in aanmerking blijven komen voor een plaats in het eerste elftal. Mc Phail is nu dertig jaar en is plotseling gaan groeien toen hij wegens een blessure enige tijd niet kon spelen. Hij bevindt zich nu in een gezondheidscentrum, leeft er op een streng diëet en over drie weken zal men zien, welke de resultaten van de vermageringskuur zijn.

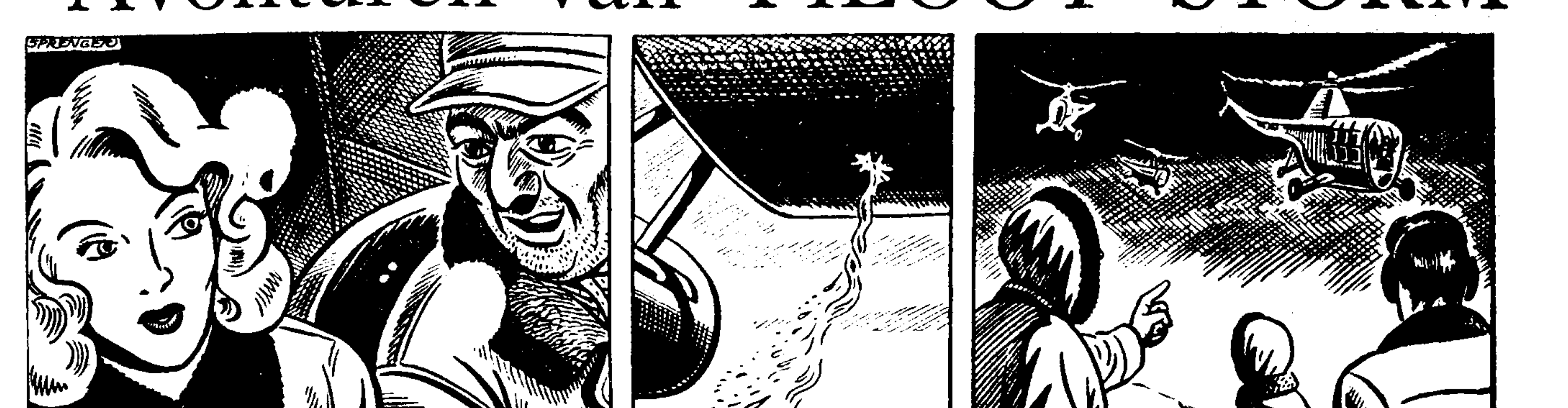

De Oostenrijkse Bondskanselier Julius Raab heeft dertien officieren en soldaten van het Rode leger het Kruis van Verdienste verleend, uit waardering voor de hulp, welke zij hebben verleend tijdens de overstroming in de afgelopen Zomer. De plechtigheid vond plaats in de Weense Bondskanselarij. De Bondskanselier speldt een reeds ruim van orden voorziene officier het Kruis van Verdienste op de borst.

Londen. — Op London Airport wachten onder plastic hoezen 25 Viking-vliegtuigen van de British European Airways op kopers. De prijs is circa NA ƒ 125.000 per stuk.

New York. — Volgens het American Petroleum Institute bedroeg de gemiddelde dagelijkse productie van ruwe olie in de Verenigde Staten in de week per 29 October 6.056.000 vaten tegen 5.937.000 vaten in de overeenkomstige periode van het vorige jaar.

Avonturen van PILOOT STORM

672 Tergens langzaam steeg het kleine hefschroefvliegtuig boven de luchtbasis. Véél te langzaam naar de zin van een tot het uiterste gespannen Lubin. Gelukkig werd er van beneden niet meer geschoten.

„Ze zijn zeker bang, dat ze Storm's duifje zullen raken, hè?!" grijnsde Lubin sarcastisch. „Nog niet zo'n gek idee van me, om jou voor dit uitstapje uit te nodigen, wat? Hahaha! Zeg maar „dag" met je handje, zus. Voorlopig zie je Shangri La niet meer terug en die mooie meneer Storm nog minder! Dit wordt een vlucht met onbekende bestemming. Voor jou tenminste! Haha!"

Sandra was vervuld van afgrijzen voor deze gewetenloze bandiet en zijn satanisch gelach deed haar zo ver mogelijk wegkruipen in de nauwe cabine. De dappere Lubin zou echter heel wat minder gelachen hebben, indien hij geweten had, dat er onderin het toestel een flink kogelgat zat, waardoor met onrustbarende regelmaat zijn waardevolle brandstof uit de benzinetank wegvloeide!

Soldaat Larry had kennelijk ráák geschoten!

De consternatie op de vliegbasis werd plotseling onderbroken door de terugkomst van de drie reddingsvliegtuigen, die de schipbreukelingen van de „Lonesome Polecat" opgepikt hadden.

Het speet de wachtcommandant, dat hij majoor Sullivan reeds dadelijk met een onaangename tijding moest ontvangen: Lubin ontsnapt en Sandra ontvoerd.

Sjigeroe Josjida reist door de wereld op jacht naar handelsverdragen

Japans sterke man is moedig, conservatief en bruusk

(Bijzondere correspondentie)

Sjigeroe Josjida maakt momenteel een wereldreis. Engelse journalisten hebben de neiging niet kunnen weerstaan om zich wat schamper uit te laten over zijn bijna nietig postuur. „Mister Five-Foot-Nothing" hebben zij hem genoemd. De verantwoordelijke regeringsleiders in Frankrijk, West-Duitsland, Italië en straks ook in Groot-Brittannië zelf denken heel wat minder laatdunkend over de 76-jarige premier van Japan. Mendès-France, Adenauer en Scelba hebben zich alle moeite gegeven om langdurig met Josjida te kunnen praten en toen hij dezer dagen in Londen aankwam, stonden een audiëntie bij Koningin Elizabeth, een officiële ontvangst door minister Eden, een diner met Sir Winston Churchill en een lunch met minister Butler op het programma. Misschien kan men hem het best met een betaamde Engelse figuur vergelijken. Misschien moet men zeggen, dat Josjida een soort Japanse dr. Johnson is: moedig, conservatief en bruusk.

Meer dan acht jaar is Josjida nu de sterke man van Japan geweest en leider van de liberale partij. Als zodanig heeft hij de Landdag onbarmhartig naar zijn hand gezet. De kleine staatsman doet dat door achter zijn pince-nez vervaarlijke blikken te werpen op elke spreker van de oppositie en van tijd tot tijd zwaait hij dreigend een wandelstok met zilveren knop.

Socialisten zijn voor hem onveranderlijk „stomme idioten" en hij is door zijn eigen partijgenoten al eens berispt, nadat hij het woord „idioten" had vervangen door „apen".

Voor de oorlog is Josjida Japans ambassadeur geweest in Rome en Londen. Hij spreekt vloeiend Frans en Engels, rookt Havanna-sigaren en rijdt zelf zijn Chrysler. Hij heeft een zwak voor Franse wijnen en Schotse whiskey. Drie jaar geleden achtte zijn dokter zich genoopt in het openbaar te verklaren, dat de minister-president regelmatig te veel dronk en dat de gevolgen daarvan hem niet goed bekwamen.

Toch is Josjida's Westerse façade niet volkomen. Hij houdt er van zich terug te trekken in zijn villa buiten Tokio en daar in kimono rond te wandelen of langdurige hete baden te nemen.

Tijdens de oorlog is hij practisch van het openbare toneel verdwenen. Kort na de overval op Pearl Harbour schreef hij een briefje naar de geïnterneerde Amerikaanse ambassadeur en zei daarin, dat hij de gebeurtenis verfoeide.

Wegens het aandringen op vredesonderhandelingen werd hij in het begin van 1945 veroordeeld tot drie maanden gevangenisstraf.

Nog steeds gaat hij onvervaard door het leven. In de afgelopen maanden zijn er twee aanslagen op zijn leven mislukt, een keer met een mes en een keer met dynamiet, maar Josjida trekt zich nergens wat van aan.

Zijn politieke positie is sterk. Hij heeft een vredesverdrag met het Westen weten te sluiten en hij wordt krachtig gesteund door Washington. Maar dat is hem niet genoeg. Zijn reis van zeven weken door Amerika en Europa is niet alleen een goodwilltour. Hij hoopt met belangrijke handelsverdragen thuis te komen en op die manier nog meer steun dan voorheen te verwerven van de grote zakenlieden.

In het communiqué, dat onlangs in Rome is uitgegeven, wordt dat nog eens duidelijk gemaakt. Beide landen zullen binnenkort onderhandelingen beginnen over een nieuw vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdrag. En het is een publiek geheim, dat Josjida in Engeland wil trachten zijn land opgenomen te krijgen in de GATT (General Agreement on Tarriffs and Trade). Josjida is een volhardende, kleine bezoeker met een diepgewortelde afkeer van verslaggevers, maar met een klaar doel voor ogen.

Tom Poes en de Bommelkuur

1964. — Geruime tijd knalden er overvloedige geweerschoten van beide zijden der kloof; en wanneer de overspannen Heer Bommel en zijn verzorgers niet tijdig een schuilplaats achter een rotsblok hadden gevonden, dan had het er stellig lelijk voor hen uit gezien.

„Dit is een stuitende toestand!" hijgde Heer Bommel ontdaan. „Ik moet absolute rust hebben — en wat doe je, Tom Poes? Je brengt me in een schietpartij die de genadeslag betekent voor mijn delicate aperasia... ...."

„Ik geloof dat het afgelopen is, Heer Bommel!" zei Tom Poes, herademend — en inderdaad hield het schieten even plotseling op als het begonnen was. Een ogenblik later verscheen er zelfs een goorwitte lap, waarmee gezwaaid werd door iemand die zich overigens nog achter de rotsen verborgen hield.

„Daar bevinden zich dus de verantwoordelijke personen, sprak Heer Bommel in angstige afwachting. „De witte vlag, doet vermoeden, dat ze het onjuiste van hun gedrag hebben ingezien....."

Hij noch zijn tochtgenoten bemerkten echter, dat er achter hun eenzelfde wit vaan verschenen was; en even later maakte zich daar een zonderlinge gedaante los uit de wirwar van keien en stenen.

Dit bedrijvige baasje stapte welgemoed langs Heer Bommel en zijn tochtgenoten heen; hij scheen hen nauwelijks opgemerkt te hebben, en richtte zijn aandacht geheel op de overzijde van het ravijn, waar nu inmiddels ook de andere witte-vlag zwaaier in het daglicht getreden was.

„Hoi — Knar!" riep het eerste ventje. „Vergissing!"

„Hai — Grump!" — aldus de figuur aan de overzijde. „Vandaag geen vete-dag!"

„Morgen weer schieten, ja!" sprak de eerste blij. „Hoi!" — waarop een welgemeend „Hai—" van de overzijde het gesprek besloot.

Amerikaans gezin naar Praag

Praag. — Radio Praag heeft bericht dat Herbert Ward, een Amerikaanse componist, en zijn vrouw Jacqueline een danseres, om politiek asyl in Tsjecho-Slowakije hebben gevraagd.

De 34-jarige Herbert Field Ward en zijn vrouw zijn sinds 18 October niet in hun woning in Wenen geweest; Ward studeerde sinds 1952 muziek in Wenen, aldus is van Amerikaanse zijde verklaard.

Volgens Radio Praag zijn de Wards met hun twee kinderen van 5 en 2 jaar Tsjecho-Slowakije op 20 October binnengekomen.

Een woordvoerder van de Amerikaanse ambassade in Wenen verklaarde enkele weken geleden, dat bekend was, dat Ward zich tot het communisme aangetrokken voelde. Zijn echtgenote en hij woonden o.m. in 1951 het communistische jeugdfestival in Berlijn bij.

Schadeloosstelling Anglo-Iranian voor verlies Perzische olie

In een mededeling aan aandeelhouders der Anglo Iranian Oil Company wordt verklaard, dat de maatschappij een bedrag van £ 32.4 millioen zal ontvangen van de 7 oliemaatschappijen die met de Anglo Iranian deel uitmaken van het internationale consortium voor de afzet van Perzische olie. Deze 7 maatschappijen zullen voorts aan de Anglo Iranian het equivalent in sterling betalen van 10 dollarcents per Amerikaans vat ruwe olie en producten, welke deze maatschappijen uit Perzië zullen uitvoeren.

Aan deze laatste betalingen zal een einde komen zodra deze een totaal bedrag van 510 millioen dollar zullen hebben bereikt. De voorzitter der maatschappij heeft voorts medegedeeld, dat de door het consortium met Perzië gesloten overeenkomst geldt voor een periode van 25 jaar met de bepaling dat de overeenkomst 3 maal met vijf jaar kan worden verlengd.

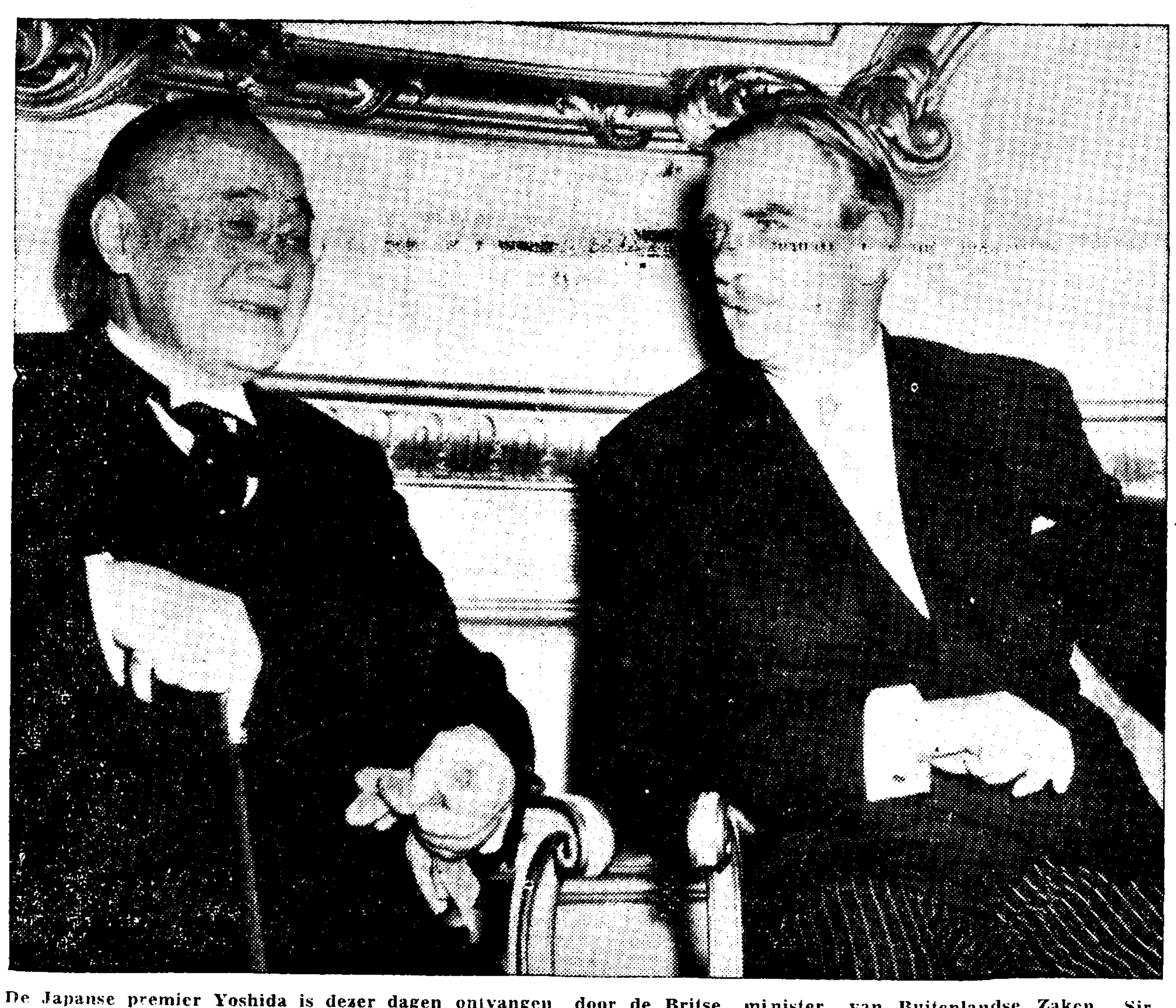
Na de eerste 25 jaar zal het gebied waarvoor de concessie van het internationale consortium geldt en dat 100.000 vierkante mijl bedraagt, geleidelijk in omvang worden verminderd, waarbij is bepaald, dat in de laatste periode van 5 jaar het gebied nog ongeveer de helft van de oorspronkelijke grootte zal bedragen.

Saigon. — De bevelhebber van het Franse [illegible]-corps in Indo-China, generaal Roger [illegible], is bij een auto-ongeluk, 25 km. van Saigon, om het leven gekomen.

Frankfort. — West-Duitsland boekte in October een voordelig saldo in de Europese betalingsunie van 11 Millioen dollar tegen 28.4 millioen in September. Eind October bedroeg het totale tegoed van West-Duitsland 968,9 millioen dollar.

Berlijn. — Oost-Duitsland en Hongarije hebben een culturele overeenkomst getekend, die in 1955 van kracht zal worden. Volgens dit verdrag zullen beide landen op wetenschappelijk, paedagogisch en artistiek terrein rechtstreeks met elkaar samenwerken.

Premier Yoshida bij Sir Eden

De Japanse premier Yoshida is dezer dagen ontvangen door de Britse minister van Buitenlandse Zaken, Sir Anthony Eden. Yoshida, die momenteel een wereldreis maakt, is een week in Engeland geweest. Vandaar vertrok hij naar de V.S..

Het Saar-accoord

(Bijzondere correspondentie)

De uitersten, waartussen de beoordeling van het Saar-accoord zich kan bewegen, vindt men in twee Duitse kranten uitgedrukt. De Münchener „Süddeutsche Zeitung" wil niet verhelen, dat bondskanselier Adenauer in Parijs de Saar heeft geofferd op het altaar van een „Europa, dat nog steeds verre van bestaat", maar, aldus het blad, al was het dan een groot offer, het was niet een te groot offer. Het was een bijdrage aan de kunst van het mogelijke. Want als de Parijse verdragen gefaald hadden tengevolge van de houding der Duitsers, dan zou Adenauer's voornaamste doel voor lange tijd onbereikbaar zijn gebleven. Meer: de laatste kans op een Europese samenwerking zou hopeloos gemist zijn.

Daartegenover de Stuttgarter „Deutsche Zeitung", die het volle licht werpt op het feit, dat Adenauer in Parijs gechanteerd werd, zoals het blad het rondweg uitdrukt. Hij bood, aldus de „D.Z.", de westelijke alliantie een grote dienst aan, de Duitse defensiebijdrage, en hij had geen reden daar een prijs op toe te betalen. Hij zal er voor moeten oppassen, dat hij niet evengoed gedupeerd wordt, zegt het blad, doelende op de kans, dat de Franse premier thans bereid zal blijken naar Moskou te luisteren.

Tussen die twee uitersten van beoordeling zal men dan ongeveer het juiste midden moeten zoeken om de betekenis van het Saaraccoord te taxeren. Men kan de onontkoombaarheid voor Adenauer van de Franse eisen erkennen zonder te verdoezelen, dat hij op de knieën gewrongen is met niet al te fraaie middelen. Hij had geen andere keuze, omdat hij van zijn uitgangspunt gezien een ideaal moest trachten te redden — zoveel ervan moest trachten te redden als er te redden viel — maar de manier waarop en de omstandigheden, waaronder hij moest toegeven hebben terstond in Duitsland felle nationalistische reacties gaande gemaakt, zoals het boven weergegeven citaat uit de „Deutsche Zeitung" bewijst. Dit feit is voor Europa belangrijker en verontrustender dan de vraag van de Saar op zichzelf. Het is in zijn formalisme evenzeer juist als het onjuist is te stellen, dat de Bondsrepubliek geen prijs toe behoorde te geven voor de dienst, die zij door haar bewapeningsbijdrage te leveren aan het Westen bewijst. Met die bewapeningsbijdrage betaalt zij haar voor het begrip van iedere Duitser wonderbaarlijk snel herstelde souvereiniteit, maar het is op zichzelf niet om te jammeren en te weeklagen, dat Duitsland bijvoorbeeld met de Saar een prijs betaalt voor zekere akeligheden, die het heeft aangericht. Dit schijnen sommigen in Duitsland heel gemakkelijk te vergeten, of niet te willen leren van hun eigen bondskanselier, die de prijs van de Saar in beginsel niet te zwaar heeft geoordeeld voor de eenheid van West-Europa, die hij, naar zijn recht als goed Duitser, in de eerste plaats heeft gezien als een waarborg tegen de verwoestende mogelijkheden, die in zijn eigen volk aanwezig zijn. Hij had die prijs willen betalen voor een beter en afdoender middel — de supranationaliteit. Dat hij hem evengoed heeft moeten betalen voor een middel van geringere kwaliteit tekent zijn zwakte, die gegeven is in de Duitse uitgangspositie.

Duitsland had nu eenmaal niet in de eerste plaats de condities te stellen. Het moest zich in de eerste plaats tot offers bereid tonen. De Bondsregering onder leiding van Adenauer heeft dat begrepen. Aan anderen was het geweest die gezindheid op een verstandige manier op te vangen instede van een politiek te voeren, die de gevaren van het Duitse nationalisme fel zou aanwakkeren.

Duitsland moest zich in de eerste plaats tot offers bereid tonen. De Bondsregering heeft dit begrepen. Aan anderen was het geweest die gezindheid op een verstandige manier op te vangen.

Het Saar-accoord is op zichzelf genomen niet zo onrechtvaardig en het heeft in de vorm waarin het is geformuleerd nog de mildheid van het voorlopige. Theoretisch is het denkbaar, dat de Saarbevolking nog eens ooit — bij het sluiten van het vredesverdrag — over haar status het zelfbeschikkingsrecht mag uitoefenen. Het Saar-accoord is minder onrechtvaardig dan kortzichtig, in feite gebaseerd op nationale suprematie. Wie de economie van de Saar in handen heeft, bezit een machtige factor tot het behalen van zulk een machtsoverwicht. Deze harde nationalistische politiek is de inzet geweest van de worsteling. Men kan het betreuren, doch men moet zich gegeven de menselijke natuur niet verbazen dat zij even harde nationalistische repercussies oproept.

Wat het accoord op zichzelf betreft, er zijn dus enkele zeer duidelijke afspraken in te lezen, naast enkele andere, die minder duidelijk zijn. Duidelijk zijn de staatkundige overeenkomsten. De Saar wordt als autonoom gebied voor buitenlandse politiek en defensie geïnternationaliseerd onder de West-Europese Unie.

De monetaire unie en de speciale economische overeenkomsten met Frankrijk blijven daarnaast gehandhaafd. Er wordt drie maanden na het in kracht treden van de overeenkomst een volksreferendum in de Saar gehouden, waarbij de bevolking zich mag uitspreken over 't statuut. Wijst zij het af, dan is er niets voorzien, doch men neemt aan dat dan alles bij het oude blijft. Alle politieke partijen moeten drie maanden voor het referendum worden toegelaten, zij mogen van geen enkele buitenlandse instantie steun ontvangen, evenmin als de pers. Aangezien de Saar in haar binnenlands beleid autonoom zal zijn, zullen drie maanden na het referendum verkiezingen worden gehouden. Onder het nieuwe statuut, dat terstond na de gunstige uitslag van het referendum in werking treedt, mag niet tegen de politieke status van de Saar geageerd worden. Bij het sluiten van het vredesverdrag zal de bevolking zich opnieuw in een referendum uitspreken over de oplossing, die dan gevonden zal worden.

Dit alles is — op een enkel detail na — duidelijk genoeg. Heel wat minder begrijpelijk zijn de artikelen van de Parijse overeenkomst, die aan de economische positie van de Saar met betrekking tot Frankrijk en Duitsland gewijd zijn. Het is volkomen duidelijk, dat de Fransen hun monetaire en economische verbindingen met de Saar in geen enkel opzicht in gevaar gebracht willen zien, maar daarnaast leest men in paragraaf b van artikel 12, dat het doel is gelijke economische betrekkingen tussen de Saar en de Bondsrepubliek tot ontwikkeling te brengen. Hoe men dit dient te verstaan en hoe dit mogelijk zal gemaakt worden — het zal in ieder geval volgens de overeenkomst geleidelijk gaan — ziet niemand, en noch de Franse noch de Duitse autoriteiten hebben daar ook maar in de verte bevredigende antwoorden op kunnen geven. Hetzelfde geldt voor paragraaf e van artikel 12, waarin bepaald wordt, dat de Saar verantwoordelijk zal zijn voor het beheer over de gehele kolenopbrengst van de Saar met inbegrip van de Warndt, tegelijk met de mijninstallaties, die door de Saarmijnen hier beheerd worden. Men meent dan niets anders uit te kunnen lezen, dat de complete Saarmijnen — waarvan het beheer tot dusver een Franco-Saarlandse aangelegenheid was — in handen van de Saarautoriteiten zal overgaan. Maar ook hieromtrent kunnen de autoriteiten geen uitsluitsel geven.

Vermoedelijk zal dus de kwestie nog nader moeten uitgewerkt worden in onderhandelingen over technische accoorden, die zich op deze overeenkomst zullen baseren. Die onderhandelingen zullen dan wel parallel verlopen met de besprekingen over de grote Frans-Duitse economische, commerciële en culturele accoorden, die men nu gaat nastreven.

Victoria Station 4.30 uur

door

Cecil Roberts

26)

Hij haalde zijn kaartje en paspoort te voorschijn en zegende de gelukkige omstandigheid, dat hij het vorige jaar door zijn firma naar België was gestuurd om daar een karweitje op te knappen. Het paspoort, dat hem toen verstrekt was, kwam hem nu prachtig van pas. Alleen was hij een beetje bezorgd voor de vijfhonderd pond, die hij in zijn portefeuille meedroeg. Het was beter geweest als hij reis-cheques genomen had, maar zijn achterdocht had hem ervan teruggehouden. Reischeques tekenden zijn spoor af en Engelse vijfpondsbiljetten werden overal op de wereld stilzwijgend geaccepteerd en lieten geen spoor na.

Hij bekeek het dikke boekje reisbiljetten, waarmee hij helemaal naar Athene kon komen. Voor de reisregeling naar Egypte kon hij in Athene bij Cook's agentschap terecht, had de vriendelijke jongeman hem verzekerd, die hem bij Cook geholpen had. In ieder geval was zijn vlucht tot Athene verzekerd. Daar zou hij dan nog wel eens zien — ginds wat rondtwalen en intussen een plannetje opmaken voor zijn verdere reizen. Eerst Athene!

Hij nam plaats in de trein en wachtte ongeduldig op het vertrek. Hij had een hoekplaatsje en zat er als het ware opgesloten en ten prooi aan zijn zenuwen, nu eindelijk het grote moment van zijn leven aangebroken was. Hij scheen de enige te zijn van wie weet hoeveel reizigers, die door niemand uitgeleide werd gedaan. Het stemde hem een beetje treurig.

„Wel, je hebt het nu eenmaal gedaan," zei Percy Bowling luid.

Een oude dame, die tegenover hem zat, keek even op.

„Wat blieft u?" vroeg zij vriendelijk.

Bowling schrok op. Hij had er helemaal niet aan gedacht, dat iemand hem kon horen. „Ik sprak in mezelf, mevrouw," antwoordde hij beleefd.

„Ah zo — nu, dan loopt men ook nimmer de kans te worden tegengesproken, nietwaar?" merkte zij met een prettig glimlachje op.

De andere reizigers in het compartiment wierpen hem een verwonderde blik toe.

„Wilt u misschien een krant hebben?" hernam de oude dame, terwijl zij hem een heel pak nieuwsbladen voorhield.

Hij nam er een uit en dankte haar beleefd. Toen verborg hij zich achter de krant. In een gesprek had hij geen lust, zelfs niet met een zo vriendelijke oude dame. Hij kon zich nog niet goed voorstellen, dat dit alles werkelijkheid was. Hij was verbaasd over zichzelf. Geld, had hij wel eens gehoord, bracht de mensen het hoofd op hol. Dat was waar — in ieder geval was hij ervan op hol geslagen. Toen de agent van de levensverzekeringmaatschappij hem 'n paar dagen geleden een cheque van vijfhonderd pond had overhandigd — de vrucht van dertig jaar sparen, waarmee zijn arme oude moeder reeds begonnen was, toen hij nog maar een jongen was van nauwelijks vijftien jaar — had hij een verblindend visioen van een onbeteugelde vrijheid gekregen. Het had hem de gehele nacht wakker gehouden en de volgende dag was zijn hoofd tot berstens toe vervuld van allerlei plannen en mogelijkheden, die met zoveel geld verwezenlijkt konden worden. Maar hij had tegenover iedereen over die dromen gezwegen, want hij wist dat hij lafhartig van karakter was en zich nooit zou durven verzetten tegen de hyena-achtige roofzucht van zijn familie, die hem eerst tot beschamens toe zou overstelpen met verwijten over zijn egoisme, om hem vervolgens te plunderen.

Egoïsme! Percy Bowling plooide z'n lippen tot een glimlach van medelijdende spot, toen hij aan dit woord dacht.

Hij behoorde tot de mensen, die geboren waren als ezels — die zich geduldig lieten beladen met de lasten van anderen en die lasten zelfs met zoveel geduld droegen, dat niemand enig protest van hen verwachtte. Doch thans, na zijn vlucht met zijn eigen gespaard geld, zou hij met zijn vijfenveertig jaren ongetwijfeld gescholden worden voor het creatuur, dat in de welbespraakte wereld doorging voor „een zelfzuchtige oude vrijgezel".

Percy Bowling zuchtte eens achter zijn krant. Er waren twee soorten van mensen, die het mikpunt waren en bleven van de gehuwde luitjes — namelijk de ongetrouwde dames en de vrijgezellen. Zij bezaten geen enkele deugd en de wereld kende de vrijgezellen zelfs nog een speciale ondeugd toe. De oude vrijsters immers konden er niets aan doen dat zij bleven zitten, want zij hadden hun levensstaat maar niet voor het kiezen. De vrijgezellen echter hadden ruime keus en dat zij vrijgezel gebleven waren kwam slechts, omdat zij zelfzuchtig, humeurig of tiranniek van karakter waren. En daarom kon de wereld met een oude vrijster medelijden hebben, maar koesterde zij geen greintje sympathie voor de vrijgezel — waarop hij trouwens ook geen recht had volgens diezelfde wereld.

Percy Bowling was zo'n vrijgezel. Hij herinnerde zich nog het geschreeuw bij het uitbreken van de oorlog: laat de vrijgezellen voor ons vechten — er is niemand, die iets aan hen verliest. De getrouwde mannen deden immers beter thuis te blijven en op hun vrouwen en kinderen te passen! Niemand dacht echter aan het grote aantal huisvrouwen, hospita's en weduwen, die van de vrijgezellen afhankelijk waren. En zou ooit eens een vrijgezel de moed bezeten hebben in antwoord op dat geschreeuw te vragen, waarom hij dan moest gaan vechten voor de vrouwen en kinderen van andere mannen en voor de huiselijke genoegens en levensbeveiliging van die mannen, dan zou zo'n durfal een litanie scheldwoorden in zijn oren hebben horen tuiten, waarvan hij acht dagen beduusd zou zijn geweest!

Percy Bowling was echter naar het front vertrokken en had gevochten voor zijn koning en vaderland, mitsgaders voor de schreeuwers en hun vrouwen en kinderen. Eigenlijk had hij niet willen gaan, vooral omdat het hem vrij dwaas voorkwam zijn geregeld leven op te geven, om een andere verongelijkte en gewillige vrijgezel te gaan doden, die ook voor de vrouw en kinderen van een ander vocht. Doch de druk, die men rechtstreeks en zijdelings op hem had uitgeoefend, had hem ten slotte doen besluiten tot de vaderlandslievende stap naar het recruteringsbureau.

Afgezien van het bloed en de modder had hij het soldatenleven niet onplezierig gevonden. Hij werd niet langer uitgescholden door Jan en alleman, hoogstens eens 'n enkele maal door een driftige sergeant-majoor; hij kon overal goed slapen en op ieder uur van de dag; hij at smakelijk en kreeg meer dan voldoende en in uren van doodsgevaar beleefde hij staaltjes van kameraadschap en zelfverloochening, die hem ver boven alle ellende uit hieven en een glimp van romantiek brachten in zijn bestaan. Tot zijn grote verbazing werd hij als een voorbeeldig soldaat beschouwd en keerde hij uit de oorlog terug met het onderscheidingsteken voor goed gedrag.

Hij verliet de dienst en trok zijn burgerjas weer aan — om spoedig tot de ontdekking te komen, dat zijn levensstaat als vrijgezel thans oorzaak was, dat hij zonder werk bleef. De mannen, die vrouwen en kinderen moesten onderhouden, hadden ook nu weer een streepje voor. Percy, die zijn moeder moest onderhouden en daarenboven nog de inhaligheid van een paar eeuwig jammerende zusters moest zien te bevredigen, had zich genoodzaakt gezien zijn spaarpot leeg te halen.

Toen hij eindelijk zo gelukkig was een betrekking te vinden, was hij zo arm als een kerkrat. En ook toen vond hij zijn rol weer voor zich klaar liggen — als de enige ongetrouwde broer schoof men hem alle lasten van het onderhoud van zijn moeder op de hals..

Als de jongste van vier broers en twee zusters was hij altijd en door iedereen tekort gedaan. Hij herinnerde zich nog levendig die akelige Zondagavonden thuis, waarop hem als jongste werd opgedragen alles voor de wasdag gereed te zetten, terwijl de overigen naar de kerk gingen of pretjes najoegen. Dat betekende dat hij verplicht was in een donkere kelder te kruipen, teneinde alle benodigdheden bij elkaar te zoeken. Nooit had hij er zelfs aan durven denken een poging te doen om van dat corvée af te komen — hij wist trouwens, dat het hem toch niet zou baten. Henry en Albert moesten met hun meisjes uit en Arthur, die beschouwd werd als het intellectuele lid der familie en voor klerk bij de posterijen studeerde, werd door iedereen te fijn gebouwd geacht voor het verrichten van handenarbeid.

En dus was het Percy, die de kelder in dook. Hij had een hekel aan die kelder, want het was er afschuwelijk donker, het wemelde er van griezelige spinnen en de wind, die door de roosters blies, veroorzaakte allerlei akelige geluiden, die hem een rilling van angst langs de rug joegen. Afgezien daarvan beschouwde hij het als een onrechtvaardigheid, dat alleen hij, en nooit de anderen eens, met dergelijke karweitjes werd belast. Zijn oudere broers hingen de heer uit, liepen met gepommadeerde haren en brachten odeurluchtjes mee van hun meisjes en terwijl hij de zware wastobbe naar boven zeulde en in het griezelig donker de wasknijpers, het wasbord en de borstels bijeen zocht, zaten zij in de voorkamer bij de haard en gaven zich een houding, alsof zij duizenden te verteren hadden.

Dat zwijgend en geduldig sloven en zwoegen voor anderen en het misbruik, dat men ervan maakte, zag hij weldra als een beeld van heel zijn leven. Hij was een goedhartige jongen, die moeilijk iets weigeren kon en dat hadden de anderen spoedig ontdekt. Hij moest de schoenen poetsen voor zijn grote broers en de haarkammen reinigen voor zijn zusters en als deze laatsten geen tijd hadden — en ze hadden nooit tijd voor dergelijke geminachte bezigheden — dan moest hij ook zijn moeder nog helpen aan de was. Hij deed het met plezier, omdat het haar verlichtte, maar hij voelde er toch een element van onrechtvaardigheid in.

Toen hij veertien jaar was verliet Percy de school en kwam in een constructiewerkplaats. Hij verdiende vijf shilling per week en kreeg zes stuivers zakgeld. Hij was er ongeveer een jaar, toen zijn vader stierf en het gezin voor een financiële crisis kwam te staan.

Henry ging zonder uitstel trouwen om zijn spaarpot en zijn weekloon te redden en drie maanden later werd zijn voorbeeld gevolgd door Albert. Dit bracht in het gezinsinkomen een ware catastrophe teweeg en had voorts tot gevolg dat er een slaapkamer vrij kwam. Als logische oplossing van de moeilijkheden kwamen er kostgangers en werd de grote slaapkamer aan de voorzijde van het huis verhuurd als zit-slaapkamer.

De eerste huurder van die kamer was een kapper, die altijd dronken thuiskwam en zijn vrouw afroste. Tot dat op een goede avond de vrouw dronken thuis kwam en haar man afroste.

Een week later kwam de kapper helemaal niet meer thuis en moeder Bowling bleef zitten met een vordering van drie weken huurschuld, die nimmer betaald werd.

De volgende bewoner was een vrijgezel. Hij was een rustig en kies mens, maar hij liet overal zijn sigarenas vallen, zodat Percy bij wijze van spreken wel achter he maan kon blijven lopen met stoffer en blik.

(Wordt vervolgd)

Hollander wint verkiezingsslag

Er is één man op Curaçao, die de laatste dagen geen tijd voor de politiek heeft gehad. Dat is de man, die merkwaardigerwijze tot over zijn oren in de romslomp der verkiezingsvoorbereidingen heeft gezeten. Het is de heer A.L. Hollander, het energiek Hoofd van de Burgerlijke Stand, Bevolkingsregister en verkiezingen, aan wie ambtshalve de leiding van heel het ingewikkelde verkiezingsritueel was toevertrouwd en die in alle opzichten de lof der burgers van dit eiland verdient.

Wij van de pers hebben van nabij kunnen constateren, dat de organisatie van Hollander "af" was. Het liep op rolletjes en het ging van een leien dakje. De voorbereidingen waren zó goed getroffen, dat de verkiezingsdag zelf geen verrassingen meer kon opleveren. Hollander beheerste de situatie volkomen. Dat gaf vertrouwen en schiep, vooral op het hoofdstembureau, een prettige en rustige sfeer. Daarvoor verdient Hollander een pluim, en niet zo'n kleine!

Maar er is nog iets, dat vooral ons, persmensen bijzonder goed heeft gedaan. Hollander heeft getoond "press-minded" te zijn. Hij besefte volkomen het nut en de noodzaak van een goede publiciteit. Hij heeft geen ogenblik geheimzinnig gedaan. Hij zag in ons-van-de-krant de representanten van het volk, dat ingelicht wil worden omtrent de stand van zaken. Hij heeft ons "bediend", zoals geen zakenman die zijn klanten waardeert, het hem zou verbeteren. De service, die wij van hem gekregen hebben, zowel in de dagen die aan de verkiezingen vooraf gingen, als op de verkiezingsdag zelf, was prachtig en kon niet beter. Ook daarvoor namens alle "Amigoe"-lezers onze erkenning en dank.

Wanneer men een onzer later eens zal vragen wie de verkiezingsslag 1954 op Curaçao gewonnen heeft, dan weten wij wat wij zullen antwoorden! Eén woord, één naam zal voldoende zijn: Hollander!

Wist U.....

dat er op Curaçao totaal 44.363 stemmen konden worden uitgebracht, doch dat er slechts 37097 stemmen zijn uitgebracht,

dat er dus 7.265 stemmen niet of ongeldig zijn uitgebracht,

dat dit gelijk staat met 16.37%,

dat **v.d. Laarschot** en **H. M. van Delden** met resp. 213 en 104 stemmen de best geclassificeerden waren,

dat de KVP nu, terwijl het aantal kiesgerechtigden is gestegen, toch nog 375 stemmen minder behaalde dan in 1950,

dat in 1950 totaal 13444 geldige stemmen uitgebracht werden tegen 15590 nú

dat dit een vermeerdering betekent van 14.41%,

dat dr P. H. Maal geen enkel stem behaalde,

dat S. D. Abbad (NVP) één stem behaalde, zodat een leukerd zich gisteren afvroeg op welke partij dan me vrouw Abbad had gestemd,

dat naast Braam, H. I. Lopes (nr 16 van de DP lijst) met 408, Norman Chumaceiro met 202 stemmen (COP) en C. D. Kroon met 348 stemmen (DP) na de lijsttrekkers de hoogste stemmenaantalen wisten te bereiken.

Geholpen en ondersteund door familieleden bracht ook deze bejaarde kiezer zijn stem uit en wel op de Jan Noorduinweg. Behulpzame handen kwamen er aan te pas.

Eerste gevolgtrekking

(Vervolg van pag. 1)

kan haar corrigerende taak in de Staten blijven vervullen. Het behoeft geen betoog, dat door het zwaarder worden der N.V.P.- en D.P.-blokken de betekenis der kleine midden-partijen is toegenomen. Zij kunnen op een belangrijk moment de doorslag geven en daardoor bepaalde voordelen afdwingen. Deze taak is eveneens toebedeeld aan de U.N.A. en de vertegenwoordiger van Bonaire.

Wanneer wij spreken over deze reeds bestaande en nog groeiende tegenstellingen, dan willen wij daarmee geenzins al bij voorbaat iedere mogelijkheid van een samengaan tussen de Democraten en bv. de N.V.P. uitschakelen.

Doch het is nauwelijks mogellijk, dat de D.P. zal trachten een working majority te vormen zonder haar geestgenoten, de P.P.A. daarbij te betrekken. In dat geval zal de N.V.P. echter het vijfde rad aan de wagen worden. En het is de vraag, of de partij van Gomez zich daarvoor zal lenen.

Wij willen ons er thans niet verder in verdiepen, in hoeverre ook de eenmans partijen bij deze coalitie-vorming een rol kunnen spelen. Zeker is, dat het spel van loven en bieden in de komende dagen en weken van een bittere ernst zal zijn en de moeilijke taak der politieke leiders zal uitmaken.

Moge het land de regering krijgen, waarmede het het best is gediend.

De Candidaten uitslag

Willemstad. — Ten gerieve van onze lezers laten wij hier het totaal op de candidaten uitgebrachte stemmen volgen.

Lijst 1 (K.V.P.)

Candidaat	Stemmen
I. C. DEBROT	4255
F. J. MORKOS	95
B. M. LEITO	73
E. C. J.M. v.d. LAARSCHOT	213
A. M. RIGAUD	14
H. M. v. DELDEN	104
J. L. MARTINA	22
R. M. PANNEFLEK	3
P. M. MADURO	10
P. A. NICATIA	3
E. R. GOILO	5
H. D. FELIZ	7
M. R. W. B. BERKENVELDT	17
V. R. MADURO	13
T. I. JANGA	5
L. M. ZIMMEMAN	5
M. A. T. PINEDO	21
Totaal	**4865**

Lijst 2 (D.P.)

Candidaat	Stemmen
E. JONCKHEER	10493
C. D. KROON	348
S. W. v.d. MEER	47
R. J. ISA	24
C. H. W. HUECK	11
H. L. BRAAM	2149
L. C. v.d. LINDE-HELMIJR	17
J. R. B. ROSARIO	6
F. J. PIJPERS	10
O. R. A. BEAUJON	19
J. A. O. BIKKER	2
R. M. MARTINEZ	7
RJ. G. FELIX	17
J. OENES	12
M. A. MARGARETHA	6
H. I. LOPES	408
P. H. MAAL	—
Totaal	**13620**

Lijst 3 (N.V.P.)

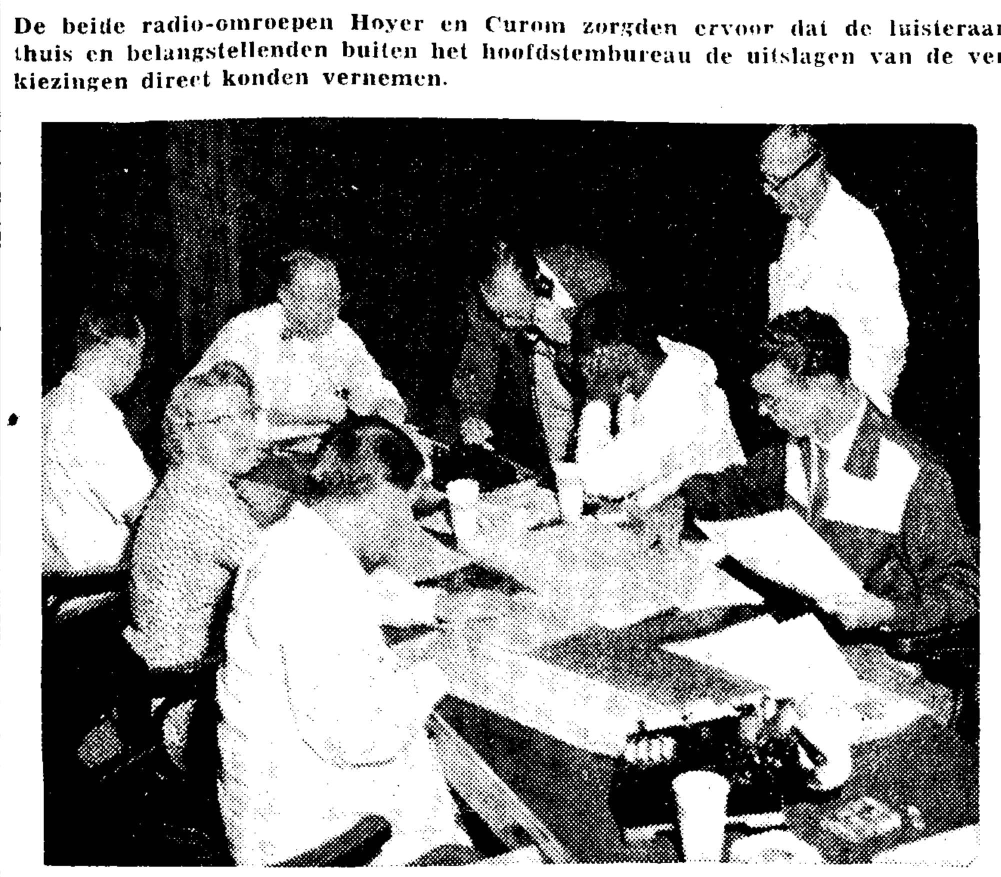
Candidaat	Stemmen
M. F. DA COSTA GOMEZ	15037
H. G. M. PIETERS-KWIERS	74
N. DEBROT	101
B. PH. ROMER	16
C. E. DIP	23
A. A. LIEDER	20
C. E. W. VOGES	137
J. ELEONORA	9
C. E. CATHALINA	20
S. D. ABBAD	1
J. M. F. PIETERS	5
E. DIAZ	3
J. A. SCHOOP	10
P. N. A. NEUMAN	3
A. P. LOEWENTHAL	20
E. A. V. JESURUN	20
H. M. HENRIQUEZ	91
Totaal	**15590**

Lijst 4 (C.O.P.)

Candidaat	Stemmen
P. v.d. HOEVEN	2599
N. MENDEZ CHUMACEIRO	202
W. MEYER	21
PH. J. EVERTSZ	6
J. G. VAN GELDER	25
A. N. TH. VAN MEETEREN	20
C. v.d. MARK	14
E. J. v. ROMONDT	6
L. J. BRAUMULLER	23
E. R. LANSBERG	20
E. J. RUIZ	3
CH. W. WIX	6
A. J. v ROMONDT	12
C. M. HEIDENREICH	10
J. W. M. DIEMONT	13
E. L. SEGAAR-ELDERMANS	19
J. W. v.d. BERG	23
Totaal	**3022**

De beide radio-omroepen Hoyer en Curom zorgden ervoor dat de luisteraar thuis en belangstellenden buiten het hoofdstembureau de uitslagen van de verkiezingen direct konden vernemen.

Ook de pers was „au grand complet" vertegenwoordigd in het hoofdstembureau op Pietermaai. Lijsten, getallen, telefoons en telmachines!

Hoe de zetels verdeeld zijn

Braam met voorkeurstemmen gekozen

(Vervolg van pag. 1)

De COP had met deze restzetelberekening derhalve het grootste gemiddelde en verwierf de eerste restzetel.

Dezelfde berekening wordt toegepast voor de tweede restzetel, waarbij naar bovenstaande gemiddelden de DP de tweede restzetel in de wacht sleepte en men dus tot de verdeling 1-5-5-1 kwamen.

Welke candidaten zijn gekozen?

Alvorens de vraag te beantwoorden welke statenleden voor de Staten zijn gekozen verklaard, dient men de lijstkiesdeler te kennen. Een ieder, die de lijstkiesdeler (of meer) heeft behaald is zonder meer gekozen.

Voor de **KVP** is de lijstkiesdeler 4865:1 is 4865. Het merkwaardige is, dat de lijsttrekker **mr I. C. Debrot** niet eens de lijstkiesdeler heeft behaald, zodat de stemmen op de andere candidaten van de KVP mr I. C. Debrot tenslotte in de Staten hebben geholpen.

De lijstkiestdeler voor de DP bedraagt 13620:4 is 2724, gekozen is in ieder geval **E. Jonckheer**, die zoveel stem boven de lijstkiesdeler wist te behalen, dat de onder hem geplaatste candidaten, t.w. Kroon, v.d. Meer en Isa gekozen konden worden verklaard.

Uiteraard werden de stemmen van de lager geplaatste candidaten bij de totalen van Jonckheer gevoegd.

Maar óók **Braam** is in de Staten gekozen. De Surinaamse gemeenschap heeft H. L. Braam niet in de steek gelaten. Hij behaalde 2149 stemmen en dat is meer dan de noodzakelijk te verwerven halve lijstkiesdeler plus één om met voorkeurstemmen gekozen te worden.

De NVP heeft op analoge wijze de eerste vijf candidaten in de Staten gebracht, het stemmenaantal op de doktoor uitgebracht was voldoende voor de vier onder hem geplaatste candidaten.

Ten aanzien van de COP kan hetzelfde gezegd worden als wat wij opmerkten bij de KVP-candidaat.

Voor de Bovenwinden en Bonaire gold het eenvoudige principe van de „wie de meeste stemmen haalt" heeft gewonnen.

Politie doet prachtig werk op drukke verkiezingsdag

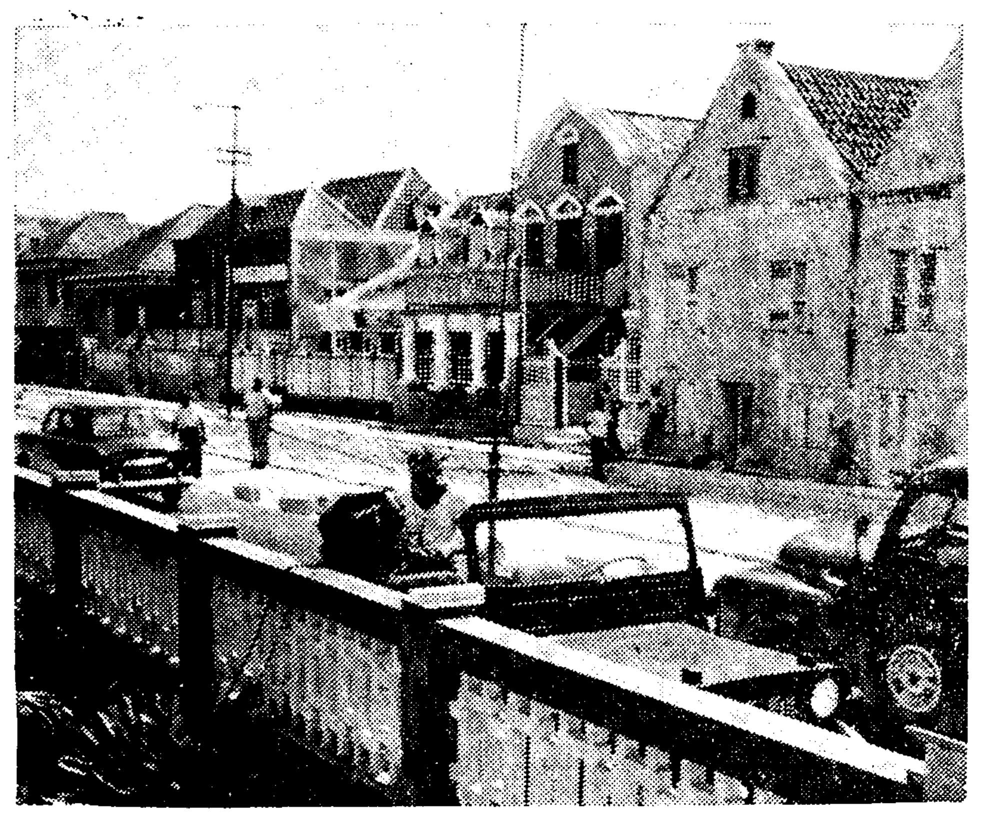
Willemstad. — De verkiezingen hebben niet alleen voor personeelsleden van het Bevolkingsbureau veel werk met zich mee gebracht, ook de politie is de hele dag in touw geweest er zorg voor te dragen dat de orde door vurige partijaanhangers niet verstoord werd.

Reeds de avond- en nachtdienst van Zondagavond van de politie was aangepast aan een langere werktijd voor de politieagenten.

De heer Riko, Onder-Inspecteur van Politie vertelde ons gistermiddag, voordat hij na enkele uren rust te hebben genoten weer naar het bureau toog, dat met de indeling van de politiemensen bij de stembureau's zoveel mogelijk rekening is gehouden met de plaats, waar bedoelde agent moest stemmen. Was een bepaalde agent b.v. aangewezen om in stemdistrict 37 te stemmen, dan werd hiermede rekening gehouden en ging hij naar stembureau 37 om daar een oogje in het zeil te houden. Natuurlijk is het een hele uitzoekerij geweest, maar de heer Rico, die hiermede belast was, is er toch mee klaar gekomen. En het liep gesmeerd, de politie was overal, de mobiele patrouilles reden over het gehele eiland, terwijl de stembureau's ook bezet waren. Achteraf is gebleken dat de politie niet vaak heeft behoeven op te treden, maar dat wil niet zeggen, dat zij niet veel gedaan heeft. Het inwendige van de mens werd eveneens goed verzorgd, één der politiemannen was speciaal belast met het rondbrengen van koffie en later in de middag van heerlijke limonade.

Des avonds, bij het sluiten van de stembureau's, kwamen ongeveer 70 politieagenten terug die tezamen met de reserveploeg een 86 man vormden.

Gelukkig waren er tot enkele uren voor het ter perse gaan van dit blad geen ernstige ongeregeldheden gemeld. Wij wilden, na de belangrijke verkiezingsdag niet nalaten de politie de welgemeende dank van de burgerij over te brengen. Het gaf velen vertrouwen, te weten dat onze politiemacht paraat stond ter bescherming van de orde en rust. Er zijn vele overuren gemaakt, maar de bevolking heeft dit ook weten te waarderen.

En onze Koninklijke Marine en Mariniers verzorgden de verbinding met het Landhuis Ronde Klip, waarheen men zonder veel moeite geen telefoon kon aanbrengen. De telegrafisten zorgen voor een prima verbinding. Een van hen bij de „radio-jeep".

Ernstig ongeval op Valentijn

Willemstad. — Omstreeks middernacht is op de Schottegatweg Noord een ernstig ongeval gebeurd.

Een wielrijder werd van achteren, terwijl hij uiterst rechts reed op de rijweg, door een personenauto aangereden waardoor hij ernstig werd gekwetst. Met zware inwendige verwondingen is de man naar het hospitaal overgebracht. Voor zijn leven wordt gevreesd. De autobestuurder verklaarde aan de Verkeerspolitie, dat hij de wielrijder niet heeft gezien. De zaak is in onderzoek.

Leerrijke getallen

DP boekte grootste stemmenwinst, KVP daalde met 3.6 procent

De percentages spreken een duidelijke taal wanneer we de uitslagen vergelijken met 1950. Het blijkt dan, dat de DP de grootste stemmen meerderheid in percentages heeft geboekt.

Immers, in 1950 waren de getallen verhoudingen als volgt:

KVP 5410 (16.71%).
DP 11269 (34.75%)
NVP 13444 (41.45%).
COP 2270 (7%).

Nu is de verhouding (het aantal stemgerechtigden dat ter stembus trok is opgelopen van 32423 tot 37097).

KVP 4865.
DP 13620.
NVP 15590.
COP 3022.

Brengen wij deze uitslagen ook over in percenten, dan blijkt dat de KVP 13.11% behaalde, de DP 36.71%, NVP 42.02% en de COP 8.14%.

Hoewel het aantal kiezers dat actief aan de stemming deelnam is toegenomen boekte de KVP een achteruitgang van 3,6%, de COP boekte vooruitgang, evenals de NVP en de DP. Hoewel de NVP nog wel de grootste partij is, is evenwel de DP de grootste winst (1,96%) toegevallen, tegen de NVP 1,56%, de COP 1,14%.

De triomphator van Aruba

J. YRAUSQUIN
....even sterk als de anderen....

Kompas in het klein

New York. — De Amerikaanse marine heeft „het kleinste gyroscopische kompas" ter wereld geconstrueerd. Het weegt slechts ongeveer 4 kilo. De huidige wegen honderden kilo's. De constructie is vooral voor kleine schepen van belang.

In het heiligdom van de radio-reporters. Van links naar rechts de heren August Kwast, notaris Henriquez en Carty van de telefoondienst. Geheel rechts de heer Bos-Verschuur.

De sterkte der partijen zoals deze in ieder stemdistrict tot uitdrukking kwam

Willemstad. — Elders in dit blad geven wij de gespecialiseerde uitslagen van ieder district, nl. het aantal stemmen, dat op iedere candidaat is uitgebracht. Hieronder volgen van ieder district het totaal aantal uitgebrachte geldige stemmen en het totaal aantal stemmen, dat op iedere partij werd uitgebracht. De naam achter het stemdistrict duidt de plaats aan, waar het stembureau was gevestigd. Het getal tussen haakjes geeft aan het aantal stemgerechtigden in ieder district.

Stemdistrict 1 (Westpunt):
Totaal: 633 (874); KVP: 115; DP: 69; NVP: 444; COP: 5.

Stemdistrict 2 (Soto):
Totaal: 717 (773); KVP: 48; DP: 46; NVP: 621; COP: 2.

Stemdistrict 3 (Barber):
Totaal: 882; KVP: 28; DP: 77; NVP: 773; COP: 4.

Stemdistrict 4 (Dokterstuin):
Totaal: 442 (484); KVP: 25; DP: 54; NVP: 360; COP: 3.

Stemdistrict 5 (St. Willebrordus):
Totaal: 572 (644); KVP: 67; DP: 188; NVP: 311; COP: 6.

Stemdistrict 6 (St. Michiel):
Totaal: 524 (568); KVP: 246; DP: 87; NVP: 168; COP: 23.

Stemdistrict 7 (Jandoret):
Totaal: 625 (689); KVP: 90; DP: 162; NVP: 366; COP: 7.

Stemdistrict 8 (Julianadorp):
Totaal: 518 (704); KVP: 49; DP: 11; NVP: 1; COP: 457.

Stemdistrict 9 (Jan Noorduynweg):
Totaal: 870 (975); KVP: 52; DP: 150; NVP: 607; COP: 61.

Stemdistrict 10 (Rooseveltweg):
Totaal: 597 (670); KVP: 57; DP: 197; NVP: 329; COP: 14.

Stemdistrict 11 (Santa Maria):
Totaal: 829 (918); KVP: 73; DP: 215; NVP: 526; COP: 15.

Stemdistrict 12 (Suffisant):
Totaal: 828; KVP: 42; DP: 577; NVP: 203; COP: 6.

Stemdistrict 13 (Santa Maria II):
Totaal: 751 (835); KVP: 68; DP: 238; NVP: 426; COP: 19.

Stemdistrict 14 (Weis Afo):
Totaal: 831 (922); KVP: 44; DP: 272; NVP: 487; COP: 28;

Stemdistrict 15 (Juicio):
Totaal: 708 (773); KVP: 69; DP: 267; NVP: 361; COP: 11.

Stemdistrict 16 (Schottegatweg N.):
Totaal: 341 (779); KVP: 27; DP: 115; NVP: 17; COP: 182.

Stemdistrict 17 (Rio Canario):
Totaal: 584; KVP: 67; DP: 15; NVP: 5; COP; 497.

Stemdistrict 18 (Groot Kwartier):
Totaal: 748 (920); KVP: 89; DP: 270; NVP: 287; COP: 102.

Stemdistrict 19 (Rondeklip):
Totaal 837 (949); KVP: 53; DP: 280; NVP: 488; COP: 16.

Stemdistrict 20 (Suffisant II):
Totaal: 892 (1001); KVP: 75; DP: 274; NVP: 513; COP: 30.

Stemdistrict 21 (Schottegatweg N.):
Totaal: 529 (939); KVP: 103; DP: 200; NVP: 163; COP: 63.

Stemdistrict 22 (Cas Coraweg):
Totaal: 711; KVP: 150; DP: 203; NVP: 83; COP: 275.

Stemdistrict 23 (Mahaai):
Totaal: 621 (803); KVP: 95; DP: 210; NVP: 125; COP: 191.

Stemdistrict 24 (Dominguito):
Totaal: 870 (1073); KVP: 106; DP: 391; NVP: 270; COP: 103.

Stemdistrict 25 (Scherpenheuvel):
Totaal: 802 (940): KVP: 118; DP: 244; NVP: 375; COP: 65.

Stemdistrict 26 (Santa Rosa):
Totaal: 887 (1007); KVP: 167; DP: 245; NVP: 444; COP: 31.

Stemdistrict 27 (Santa Rosa II):
Totaal: 817 (874); KVP: 67; DP: 148; NVP: 599; COP: 3.

Stemdistrict 28 (Montagne):
Totaal: 893 (980); KVP: 90; DP: 156; NVP: 640; COP: 7.

Stemdistrict 29 (Montagne II):
Totaal: 929 (1022); KVP: 86; DP: 155; NVP: 680; COP: 8.

Stemdistrict 30 (G.v. Lansbergeweg):
Totaal: 701 (788); KVP: 60; DP: 355; NVP: 274; COP: 12.

Stemdistrict 31 (Juicio II):
Totaal: 685 (732); KVP: 80; DP: 330; NVP: 265; COP: 10.

Stemdistrict 32 (G. v. Lansbergeweg II):
Totaal: 900 (1088); KVP: 240; DP: 325; NVP: 280; COP: 55.

Stemdistrict 33 (Mundo Nobo):
Totaal: 625 (692); KVP: 39; DP: 336; NVP: 231; COP: 19.

Stemdistrict 34 (v. Leeuwenhoekstr.):
Totaal: 723 (888); KVP: 129; DP: 306; NVP: 184; COP: 104.

Stemdistrict 35 (San Mateo):
Totaal: 811 (896); KVP: 200; DP: 380; NVP: 227; COP: 4.

Stemdistrict 36 (v. Leeuwenhoekstr.):
Totaal: 786 (925); KVP: 187; DP: 348; NVP: 220; COP: 31.

Stemdistrict 37 (San Mateo II):
Totaal: 805 (932); KVP: 180; DP: 362; NVP: 236; COP: 27.

Stemdistrict 38 (L.B. Smithplein):
Totaal: 797 (948); KVP: 124; DP: 436; NVP: 205; COP: 32.

Stemdistrict 39 (Frederikstr.):
Totaal: 780 (968); KVP: 146; DP: 434; NVP: 182; COP: 18.

Stemdistrict 40 (Brionplein):
Totaal: 838 (1023); KVP: 221; DP: 386; NVP: 219; COP: 12.

Stemdistrict 41 (Sociedad Bolivariana):
Totaal: 750 (907); KVP: 23; DP: 573; NVP: 150; COP: 4.

Stemdistrict 42 (Scharloo):
Totaal: 720 (912); KVP: 109; DP: 297; NVP: 243; COP: 77.

Stemdistrict 43 (Pietermaai):
Totaal: 894 (1175); KVP: 188; DP: 376; NVP: 232; COP: 98.

Stemdistrict 44 (Grebbelinieweg):
Totaal: 769 (1007); KVP: 62; DP: 317; NVP: 231; COP: 90.

Stemdistrict 45 (Steenrijk):
Totaal: 855 (1022); KVP: 128; DP: 406; NVP: 272; COP: 49.

Stemdistrict 46 (Grebelinieweg II):
Totaal: 744 (845); KVP: 57; DP: 366; NVP: 305; COP: 18.

Stemdistrict 47 (Oranjestraat):
Totaal: 688 (783); KVP: 69; DP: 405; NVP: 209; COP: 5.

Stemdistrict 48 (Steenrijk II):
Totaal: 775 (863); KVP: 90; DP: 392; NVP: 281; COP: 12.

Stemdistrict 49 (Salinja):
Totaal: 831 (1011); KVP: 104; DP: 411; NVP: 233; COP: 83.

Stemdistrict 50 (Steenrijk III):
Totaal: 895 (976); KVP: 63; DP: 563; NVP: 241; COP: 28.

Het stemlokaal op Boca San Michiel was omringd door lawaaimakende loudspeakers van de drie belangrijkste partijen. Bovenstaande opname werd in de ochtenduren, omstreeks half elf genomen toen meer dan de helft van de stemmers de rode stip reeds gezet hadden. Een der kiezers deponeert zijn biljet in de bus, terwijl een stemgerechtigde haar stembiljet in ontvangst neemt.

UITSLAG ARUBA

Op Aruba werden totaal 13.983 stemmen uitgebracht, de kiesdeler was derhalve 1737 7/8.

De PPA kwam als de sterkste uit de stembus en wel met 8412. De partij van Henny Eman werd verpletterd, want de AVP behaalde 3822 stemmen, de UNA 1749.

Zonder restzetelverdeling zijn de zetels aan de partijen toegekend.

De UNA kwam met 1749 stemmen net 11/8 boven de kiesdeler uit en behaalde één zetel, de AVP behaalde 2 en de PPA 5 zetels.

Voor Aruba zijn derhalve gekozen A. Werleman (UNA), H. Eman en J. Geerman (AVP), voor de PPA: J. Yrausquin, Prof. Croes, J. Erasmus, J. R. L. Beaujon en J. Maduro.